

OVATARJEVE NOVICE

LETO XV | 26. APRIL 2023 | ŠTEVILKA 4 (148) | CENA: 1,70€

28. april - Svetovni dan veterinarjev

Veterina ni samo, da imaš živali rad

Več stran 3

Foto: Stefi Praprotnik Borko

- » Delavnica Jabolko rdeče v lenarškem vrtcu navdušila stran 4
- » Dan šole v Benediktu v znamenju iskanja skritih talentov stran 7
- » V Cerkvjenjaku bogatejši za razstavo letalskih modelov stran 8
- » V Lenartu nastaja obetavna generacija tekvandoistov stran 16
- » Uporništvo - narodno preroško poslanstvo stran 18
- » 1. HUMUS akademija v Sloveniji stran 23
- » Gradnja kolesarskih povezav v zaključni fazi stran 24

Župani odločno NE reorganizaciji upravnih enot

Župani občin Upravne enote Lenart so se konec marca sestali na kolegiju županov. Razpravljali so tudi o predvideni reorganizaciji upravnih enot, kjer naj bi iz obstoječih 58 nastalo 12 upravnih enot, ostale bi postale izpostave. Sprejeli so sklep o nasprotovanju predlagani reorganizaciji, razloge pa so navedli v pismu ministrici Sanji Ajanović Hovnik.

Barbara Ribič, besedilo

Župani ne verjamejo, da bo delo na novi upravni enoti, ki naj bi obsegala območja sedanjih upravnih enot Maribor, Ruše, Slovenska Bistrica, Ptuj, Pesnica, Lenart in Ormož, potekalo učinkoviteje in kakovostneje, ker je teritorialno preobsežna – meri namreč 2170 km² in šteje skoraj 328.000 prebivalcev. Za učinkovito reševanje postopkov na upravni enoti pa je dejansko poznavanje terena bistveno. Zaradi velikega povečanja števila zadev se bodo podaljšale tudi čakalne dobe. Izpostavili so, da imajo državljani iz manjših krajev enake pravice in davkoplačevalske obveznosti kot prebivalci večjih mest.

Upravne enote so bile ustanovljene leta 1995. Predstavljajo servis v službi državljanov in državljanov – na njih ti rešujejo zadeve iz mnogih življenjskih področij in situacij, ki so zanje izjemnega pomena.

Izkušnje iz preteklosti dokazujejo, da reorganizacije ne prinesejo nujno izboljšav, pomenijo dodatno centralizacijo, podaljšanje postopkov in čakalnih dob, zlasti pa večjo oddaljenost storitev od državljanov. Pomenijo poslabšanje kakovosti življenja ljudi, nedostopnost storitev in organov ter centralizacijo vseh oblik državne uprave v večja mestna središča. Kje so tukaj razvoj podeželja, ohranjanje poselitve podeželja in enakomeren razvoj regij? Reorganizacija in spreminjanje statusa sedanjim upravnim enotam z uvedbo izpostav ne pomenita racionalizacije, ampak dodatno birokratizacijo in slabšo organiziranost.

Župani občin Upravne enote Lenart trdijo, da Upravna enota Lenart delo opravlja učinkovito in nima zaostankov tudi na najbolj izpostavljenih in občutljivih

področjih. Prepričani so, da deluje v korist državljanov, občin in gospodarskih subjektov ter nudi ustrezno podporo pri reševanju za lokalno okolje in razvoj pomembnih zadev. Sprememba statusa Upravne enote Lenart v izpostavo predstavlja za območje z 20.000 prebivalci veliko izgubo.

Župani občin Benedikt, Cerkvjenjak, Lenart, Sveta Ana, Sveti Jurij v Slovenskih goricah in Sveta Trojica v Slovenskih goricah odločno nasprotujejo reorganizaciji upravnih enot in uvedbi izpostav, kot je predlagano. V pismu ministrici so zapisali še, da pričakujejo dialog, široko javno razpravo, njen obisk na terenu – tudi na njihovem območju, vključitev občin in njihovih združenj v razpravo, predvsem pa temeljit razmislek in analize pred tako pomembnimi odločitvami.

Prvi kolesarski maraton bo potekal v Jurovskem Dolu!

Barbara Ribič, besedilo

Kolesarska sekcija KD E. T. Jurovski Dol, ki deluje pod okriljem ŠD Sveti Jurij v Slovenskih goricah, vabi na rekreativni Kolesarski maraton Jurovski Dol. Organizirajo ga v soboto, 6. maja, v sklopu Jurjevih dnevov. Kolesarji, ki bodo izbrali traso Amater ali Gozdna pošast, se bodo čez startno črto v športnem parku v Jurovskem Dolu pognali ob 10. uri, družine pa petnajst minut kasneje. Kolesarskega maratona se lahko udeležite z vsemi vrstami koles, tudi z električnimi.

»Kot novoustanovljeno društvo se nismo želeli le udeleževati organiziranih maratonov, temveč smo želeli pripraviti tudi svoj kolesarski dogodek. Pričakujemo okrog sto ljudi, kar bi bil za nas že velik uspeh,« pove Matija Damiš, član organizacijskega odbora. Maraton bo potekal v vsakem vremenu – poskrbljeno bo za streho, ki bo nudila prijazen ambient, kjer se bodo sodelujoči kolesarji in njihovi navijači lahko podružili. Prijavnina v višini 10 € (na dan dogodka 15 €) vključuje malico, spominsko majico, medaljo in praktične nagrade sponzorjev. Otroci do dopolnjenega 15. leta starosti lahko sodelujejo brezplačno. »Posebej lepo vabljene družine z otroki, ki jim je namenjena pet

kilometrov dolga Družinska trasa po centru občine Jurovski Dol v Slovenskih goricah,« vabi Matija. Izkušeni rekreativni kolesarji lahko izberejo traso **Amater v dolžini 27 kilometrov in 450 višinskih metrov**; izkušeni kolesarji pa traso **Gozdna pošast, ki tekom 52 kilometrov premeta 830 višinskih metrov**. Vse trase potekajo po asfaltnih cestah, ob koncu pa bosta kolesarje pričakali topla malica in mrzla pijača.

“

Pridružite se nam in preizkusite svoje kolesarske sposobnosti na čudoviti poti skozi Slovenske gorice.

Prijave sprejemajo do 3. maja prek spletnega obrazca (dostopnega prek spodnje QR-kode) ali na mobilnih številkah: 031 507 067 (Žiga) in 051 240 674 (Uroš). Startnina mora biti poravnana najkasneje do 3. maja.

Ogledalo družbe | Razmišljanje odgovornega urednika

Po padcu demokracije je na vrsti svoboda?

Zmago Šalamun, besedilo
Ana Ploj, ilustracija

V začetku maja praznujemo svetovni dan svobode medijev, ki je trenutno najbolj ogrožena vrednota sodobnih demokratičnih družb. Pred desetletjem si še nihče ni znal predstavljati, da bi v Evropi ubijali novinarje, danes je to realnost, ki se dogaja tukaj in zdaj. Sovražnost posameznih političnih voditeljev, tako državnih kot lokalnih, ni več omejena na neke druge čase in druge zemljepisne širine, ampak tudi v Evropi kapital in politika ustvarjata klimo sovražstva do medijev in novinarjev.

Kar zadeva medije, se posamezniki obnašajo kot otroci v trgovini z igračami, ki bi želeli vse, kar je razstavljeno, izpadejo pa kot sloni v trgovini s porcelanom. Kot pravi rek, tisočkrat izrečena laž postane resnica, in tega se držijo posamezni politiki, ki konstantno blatijo novinarje in medije ter se petelinijo in sploh ne poznajo medijske krajine. Tu so še ekonomsko šibki medijski lastniki, ki vidijo novinarje kot strošek, saj jim je v interesu izključno dobiček, ki temelji na gledanosti in branosti. Od urednikov se zahteva objava negativnih novic o prometnih nesrečah v drugih državah, o smrtih »znanih« ljudi, in to tako intenzivno, da človek včasih ne ve, ali je na medijskem portalu ali na spletni strani pogrebnega podjetja. Vse to počnejo zaradi klikov – obiska na spletu: več je klikov, več je oglaševalcev in več je dobička. A niso vsega krivi medijski »mogotci«, ampak tudi ljudje, ki hlastajo po tem balastu. Ali ste se kdaj vprašali, zakaj toliko pisanja o nekih vplivnicah s kmetije in ostalih resničnostnih šovov? Tu se poroča o nesposobnih ljudeh, ki se tega zavedajo in želijo biti pomembni. Če je botoks ali lepotna operacija osebni dosežek, potem ne vem, kaj ni.

Ne zanima me, katera vplivnica se ločuje, s kom spi, zanima pa me, kaj nam prinašajo dolgo napovedane reforme. Žal o tem ne izvem nič, ker mi vsi »prestižni mediji« v »prime time« kažejo izjavo kakšnega politika, ki ne pove nič. To ni raziskovalno novinarstvo, ampak papagajsko »baje« novinarstvo, kot ga imenuje Manca Košir, ker vsi ponavljajo eno in isto in se v večernih urah z mikrofoni skrivajo kot otroci za vogali medijskih hiš in odkrivajo topli vodo z javljanjem v živo.

Pravijo, da bo voda najdražja dobrina na svetu, ampak za obstoj »normalne« družbe so potrebne resnične in verodostojne lokalne novice ter ne razne »fake news«, ki jih pisare širijo, ne da bi sploh vedele kaj in o kom pišejo. Mislim, da bodo v prihodnosti ob vodi najdražje verodostojne lokalne informacije, ki jih že zdaj skoraj ni.

Veliko je portalov, časopisov, radijskih postaj z lokalnimi novicami, ki se začnejo z novico o dogajanju v Siriji ... To še ni vse, tisti najdrznejši prebirajo ukradene vesti iz STA in prepisujejo iz drugih medijev. Od lokalnih novic lahko preberemo ali slišimo samo kakšno plačano objavo o društvenem dogodku. Žalostno pa je, da takšne država še nagradi s sredstvi iz medijskega razpisa, ki se delijo po principu »naši in vaši«.

Na vprašanje, zakaj je vedno več balasta v medijih, je odgovor preprost. To ustreza politikom in kapitalu. Včasih je veljalo, da mora biti novinar razgledan in s širokimi obzorji, da razume, o čem poroča. Danes je pomembno, da je ponižen in da kot pes pod mizo čaka na drobtince, ki letijo z mize, kjer se mastijo predstavniki kapitala in politiki, žal velikokrat tudi na lokalni ravni. Neponižnost pa je ob tem kaznovana z nenehnimi poskusi onemogočanja in dogovarjanje s figo v žepu.

Obstaja pa še druga, cenejša pot, ki jo posamezniki izberejo ter te pisare hvalijo in se jim dobrikajo, da te dobijo občutek pomembnosti. V tem trenutku pa pri pisurah nastopi avtocenzura – ne morem grdo pisati, če pa je tako prijazen in tako lep.

Tudi lokalni veljaki najraje svoj medijski kolač razpršijo na majhne rezine in jih razdelijo različnim pisuram, ker če bi podprli dva ali tri dobre, bi ti postali močni in brez nadzora ter tako nevarni za politiko in njihovo eksistenco.

Očitno pada svoboda medijev, za njo pa tudi demokracija. Če pade demokracija, je naslednja na vrsti svoboda.

P. S.: Vsaka podobnost z resničnimi osebami je zgolj naključna in nenamenska!

GZ Lenart v nov mandat z novim poveljnikom in predsednikom

V Gasilskem domu Lenart je 25. marca, potekala 68. redna – letos volilna – skupščina GZ Lenart. Volitve organov in funkcionarjev so na novo podelile naziv poveljnika, predsednika in nadzornega odbora. Ob tem so se s plaketami, srebrniki in kipcem zahvalili dolgoletnim članom za njihov opazen doprinos zvezi.

Barbara Ribič, besedilo
Arhiv GZ Lenart, fotografija

Na fotografiji stojijo (z leve): poveljnik GZ Robert Kukovec, dosedanji namestnik poveljnika GZ Jože Fras, dosedanji predsednik GZ Jože Selinšek in novi predsednik GZ Klemen Potrč.

Skupščine so se poleg delegatov udeležili tudi člani organov upravljanja GZ Lenart in gostje: predsednik Sveta podravske regije Janez Liponik, regijski poveljnik Dušan Vižintin ter predstavniki GZ Ormož, Trnovska vas - Vitomarci in OGZ Ptuj. Zbrani so z odobravanjem sprejeli pozdravni nagovor regijskega poveljnika ter tudi kratka nagovora na novo izvoljenih funkcionarjev GZ Lenart.

Ob popolni udeležbi delegatov društev, povezanih v GZ Lenart, so bili sprejeti in potrjeni pomembni dokumenti: skupno poročilo predsednika o delu GZ Lenart v letu 2022, poročilo o finančni realizaciji za leto 2022, program dela za leto 2023, finančni načrt za leto 2023.

Skupščino je korektno vodilo delovno predsedstvo v sestavi: predsednik Srečko Bauman, članica Jelka Roj in član Drago Ješovnik. Pod budnim očesom volilne komisije v sestavi: Marsel Kosec, predsednik, Darja Bauman, članica, in Sebastijan Črnčec, član, so bile izvedene tudi volitve organov in funkcionarjev GZ Lenart za mandatno obdobje 2023–2028.

GZ Lenart bosta v novem mandatu vodila predsednik Klemen Potrč in poveljnik Robert Kukovec, ki sta vodenje naše organizacije prevzela od Jožeta Selinška, ki je funkcijo predsednika opravljal zadnjih 10 let, in Jožeta Frasa, ki je kot namestnik poveljnika vodenje poveljstva zveze prevzel po nenadnem odhodu prejšnjega poveljnika Leopolda Omerzuja. Izvoljen je bil tudi nov nadzorni odbor in potrjeni so bili člani upravnega odbora in poveljstva GZ Lenart.

Vodstvo GZ Lenart se je ob izteku mandata članom organov GZ Lenart, ki so v njih delovali daljše obdobje, zahvalilo s priložnostnimi zahvalami. Srebrne plakete so prejeli: Srečko Poštrak, Aleš Bezjak, Leonardo Bračko in Gašper Miha Šijanec. Zlato plaketo je prejel Stanislav Šilak, srebrnike GZS pa so prejeli Milan Šalamun (za 22 let dela v organih GZ Lenart), Franc Fekonja (za 20 let dela v organih GZ Lenart) in Jože Fras (za 15 let dela v organih GZ Lenart). Jože Selinšek je za 40 let dela v organih GZ Lenart prejel kipec Sv. Florijana.

Pred Zdravstvenim domom Lenart ozaveščali o odgovornem pitju alkohola

Barbara Ribič, besedilo
Nina Vuzem, fotografija

Zdravstveni dom Lenart je skupaj z Nacionalnim inštitutom za javno zdravje – območna enota Maribor v okviru dneva zdravja 2023 organiziral dogodek z naslovom Dan brez alkohola. V dopoldanskem času so se lahko mimoidoči ustavili na kateri izmed stojnic pred zdravstvenim domom, kjer so predstavljali zdrave življenjske izbire vsakdana. Policist s Policijske postaje Lenart je ozaveščal o odgovornem odnosu do pitja alkohola, zainteresirani pa so se odpravili na pohod, voden s strani kineziologinje in fizioterapevte. »Na stojnicah smo predstavljali zdrave življenjske izbire našega vsakdana, nudili podporo pri opuščanju nezdravega življenjskega sloga, obiskovalci so lahko izvedeli več o problematiki pitja alkohola v slovenski družbi, na kakšen način lahko vzpostavimo odgovoren odnos do pitja alkohola in o virih pomoči, kamor se lahko obrnejo po podporo v podravske regiji,« o izvedenem dogodku povedala Nina Vuzem, vodja Centra za krepitev zdravja (CKZ) v Zdravstvenem domu Lenart. Predstavljali so tudi brezplačne

delavnice in preventivne aktivnosti, ki jih izvajajo v okviru centra. Z izvedbo dogodka so organizatorji zelo zadovoljni. Ob stojnicah se je ustavilo veliko mimoidočih – še posebej zanimiva jim je bila stojnica v okviru projekta SOPA, saj so lahko obiskovalci preizkusili očala, ki simulirajo vid, kakršen je pod vplivom alkohola. Zaposleni v Zdravstvenem domu Lenart so pripravili tudi kviz in poligon, kjer so si lahko sodelujoči priigrali simbolične nagrade. Na dogodku je bil prisoten policist iz Policijske postaje Lenart, pri katerem so lahko obiskovalci opravili test alkoholiziranosti.

Organiziran je bil tudi pohod, voden s strani kineziologinje in fizioterapevte. Ob svetovnem dnevu zdravja vodja Centra za krepitev zdravja ljudem na srce polaga še to: »Uživajte uravnoteženo in pestro prehrano, redno se gibajte na svežem zraku, obvladajte stres in stresne dražljaje, vzemite si dovolj časa za počitek in spanje. Bodite srečni in smejte se – vsak dan, ne samo danes,« zaključil vodja CKZ.

Vinko je bil slovenskim staršem rojen v Nemčiji, kjer sta takrat delala. Ko je dopolnil enajst let, so se v želji, da odrašča v njuni domovini, obkrožen z maternim jezikom, preselili nazaj v Slovenijo, na kmetijo. »Spomnim se, da sem opazoval veterinarje in si mislil, kako odlično delo opravljajo. Tudi jaz sem si želel to početi.« Po končani fakulteti se je zaposlil v Lenartu, kjer je ostal vse do danes.

Veterinarska bolnica Lenart je bila pod imenom in v obliki, kot ju poznamo danes, ustanovljena 1. junija 1999, veterina pa je bila seveda na tem območju prisotna tako rekoč od davno. Nekateri bodo še pomnili, da je bila veterinarska postaja včasih še na Jurovski cesti, tam, kjer je bila potem še stara zadruga. Takrat je lenarška postaja še delovala pod okriljem Veterinarskega zavoda Maribor. Leta 1985 so se najprej preselili na Gradiško cesto v lenarški Industrijski coni, kjer so zgradili nove prostore in kjer jih najdemo še danes, leta 1999 pa so se tudi osamosvojili in postali zasebna zdravstvena ustanova. Danes so z osmimi zaposlenimi veterinarji in tremi tehnikami ena večjih ambulant v Sloveniji.

Z leti tudi v našem poklicu ogromno sprememb

Vinko se jim je pridružil 1. oktobra 1994. Do takrat male prakse skorajda ni bilo – izvajali so sicer cepljenja; operacije, sterilizacije in kastracije pa so bile prava redkost. V glavnem se je skrbelo za in zdravilo gospodarske živali z okoliških kmetij. Na takrat še novi kliniki je bila zgrajena velika dvorana oziroma hlev za operacije, kaj kmalu pa so se stvari začele spreminjati. Povečevati sta se začela število hišnih ljubljencev ter njihova preventivna in kurativna oskrba; gospodarske živali pa se je vse pogosteje oskrbelo kar na domačih kmetijah, se pravi na terenu. Je pa tega precej manj, kot je bilo nekoč, kar Vinko pripiše boljši hrani in boljši splošni skrbi za živali.

Celotna severovzhodna Slovenija predstavlja močno kmetijsko območje. Pri tem se spreminja odnos – manjše kmetije so prej živele s svojim parom ali dvema živali, na katere so bili resnično navezani. Danes vse bolj prehajamo na industrijsko predelavo – za živali se sicer dobro skrbi, pri čemer navezanost tone v ozadje, saj na vrh prioritete prihaja finančna korist.

Poznam kmete in imam zaupanje vanje ter v njihovo delo

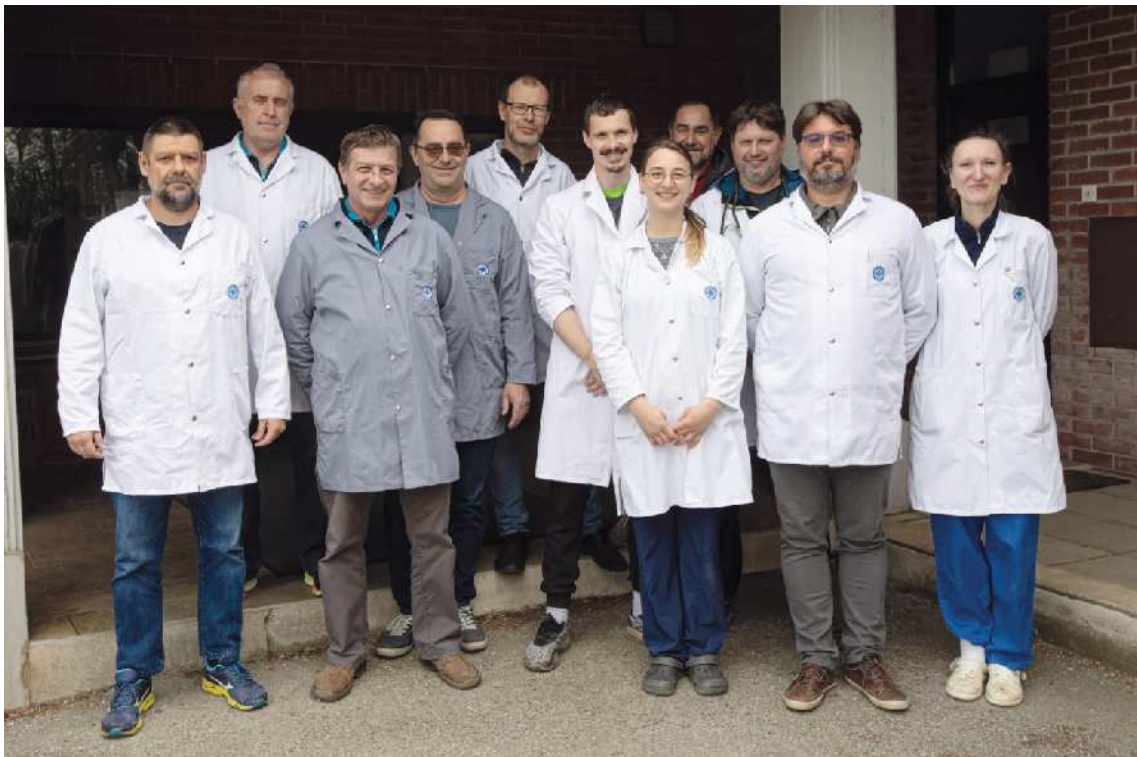
Na področju Slovenskih goric pa tudi širše je ogromno govedoreje, a le delček pridelanega mesa pristane na domačih krožnikih. Trgovina deluje in ima svoje zakonitosti; veliko kakovostnega mesa se izvozi, trgovci nato uvažajo cenejšo (in manj kakovostno) meso. Pomembno je zavedanje, da potrošniki s svojimi izbirami in kupovanjem vsakodnevno soodločamo o tem procesu. »Poznam ljudi, poznam kmete – vanje imam zaupanje in verjamem, da delajo dobro. Tudi zdravil se v Sloveniji dokazano uporablja opazno in bistveno manj kot ponekod drugod po Evropi,« pokomentira današnji sogovornik.

Vinko Mlakar

Veterina ni samo, da imaš žival rad

Vinko Mlakar, dr. vet. med., je od svojega prvega delovnega dneva zaposlen na lenarški veterinarski postaji. Skozi skoraj tri desetletja izvajanja velike prakse v veterini opaža mnoge spremembe. Število gospodarskih živali in kmetij na splošno se počasi zmanjšuje, število hišnih ljubljencev in ljubezen do njih pa strmo naraščata. Dandanes veterinarji delajo podobne čudeže kot humana medicina, pridejo pa ti s svojo ceno. Ob tem je Vinko izpostavil še skrb o današnji družbi: včasih se zdi, da brez pomisleka poskrbimo za mimoidočo žival, človeka v stiski pa radi spregledamo. Spregovoril je tudi o problematiki izvoza oziroma uvoza mesa, dvoreznem meču širjenja znanja med ljudmi, pa tudi o delu na terenu in veterinarski inšpekciji.

Barbara Ribič, besedilo
Stefi Praprotnik Borko, fotografiji

Veterinarska bolnica Lenart je z osmimi zaposlenimi veterinarji in tremi tehnikami ena večjih ambulant v Sloveniji.

Kakšni so standardi veterinarske prakse v Sloveniji v primerjavi z drugimi državami? »V mali praksi delamo oziroma delajo vedno večja čuda, velika praksa pa počasi izumira. Mislim, da imajo povsod težave s kadrom – v Evropi lahko opazujemo splošno pomanjkanje vseh veterinarjev, še posebej teh veterinarjev, ki se ukvarjajo z veliko prakso, je vse manj in manj. Tako v Sloveniji kot v Evropi. Ne vem in ne razumem, kaj lahko prinese prihodnost. Kmetje bodo namreč zmeraj potrebovali našo podporo.«

Psi so družabne živali

Na drugi strani se pri mali praksi zgodba odvija v obratno smer. Število hišnih ljubljencev strmo narašča. Ljudje imajo v svojih domovih vse sorte živali: prevladujejo seveda psi in mačke, precej je kuncev, morskih prašičkov, račk, različnih vrst ptic, nekaj tudi kač, legvanov in podgan. Vinko pri

psov, ki z lastniki živijo v majhnih stanovanjih v večstanovanjskih stavbah, pri čemer vidi problem predvsem v osamljenosti: »Ljudje vse več časa preživljamo v službi ali pa sicer od doma in pozabljamo, da so psi družabne živali. Ni jim najlepše biti samim. Če so spuščeni na dvorišče, imajo vsaj to prednost, da spremljajo okolico, mimoidoče pešce in mimovozeče avtomobile. Če pa so zaprti v stanovanju, je posebej nujno, da jim zagotovimo dovolj sprehodov.«

Medtem ko je izbira tako za oskrbo malih kot velikih živali prepuščena vsakemu lastniku posebej, pa ima Veterinarska bolnica Lenart dodeljeno desetletno koncesijo, ki so jo pridobili na podlagi državnega razpisa in zbranih točk na osnovi opremljenosti in zaposlenega kadra. Za celotno Upravno enoto Lenart tako opravljajo cepljenja, letne preglede in podobno.

»Na terenu vidiš tudi stvari, ki jih ne bi smelo biti. Kjer so pogoji slabi, državna oziroma veterinarska inšpekcija (z dobljenim seznamom na podlagi naših pregledov in ocen) odredi naslednje korake. Mi kot veterinarska služba ne moremo ničesar odrediti, razen da uredimo prijavo.«

Osebnostne težave se odražajo tudi na živalih

Vinko zagotovi, da so to na srečo osamljeni primeri – hudih, ekscesnih zadev je resnično malo. Pove, da pri starejših kmetijah izgled hleva morda res ni vedno »bleščeč«, so pa živali običajno dobro oskrbljene. »Opazamo, da imajo nekateri ljudje težave sami s seboj, kar se nato odraža na živalih,« povzame sogovornik.

Določene živali so torej pri svojih lastnikih vse bolj cenjene, druge vse manj. Kako pa je z odnosom do veterinarjev? »Nekoč je bil to cenjen poklic. Na terenu so nas pričakali brisače, milo, topla voda. Zdaj ni več tako. Ne da nismo cenjeni, je pa odnos vsekakor bolj »profesionalen« – pridite, opravite svoje, plačamo in je to to. Je pa seveda pri vsaki hiši drugače, ni prav, da preveč posplošujemo.« Nadalje pove, da imajo ljudje nasploh vedno več znanja o živalih in njihovi oskrbi, kar pa je dvorezen meč. »Včasih je kdo kar »preveč pameten,« ko prebere prvi zadetek na Googlu in se mu zdi vse čisto preprosto. Večkrat se zgodi, da ljudje prestopijo prag naše bolnice in skupaj s svojim ljubljencem prinesejo tudi diagnozo. Če bi bile zadeve tako preproste, ne bi več potrebovali veterinarjev.«

Ljudje so pripravljeni plačati visoko ceno za celovito oskrbo svojih ljubljencev

Nekateri jih obiščejo, ko mogoče še ne bi bilo potrebno, drugi pa, ko je že (skoraj) prepozno. Odločitve so, čeprav tudi s samo skrbjo za žival, večkrat povezane s financami. »Veterina kot taka, predvsem v mali praksi, ni poceni.« Pri tem v lenarški bolnici opažajo, da je vse več ljudi pripravljenih za zdravje svojih ljubljencev plačati visoko ceno.

Tudi slednje je eden izmed razlogov, zakaj Vinko verjame, da bo veterina v prihodnosti zagotovo korakala v smer male prakse. Ogromno je starejših kmetov, ki nimajo naslednika. Hkrati reje iz ekonomskih razlogov opuščajo mnoge srednje kmetije. Srednja in mlajša generacija potencialnih kmetov pa zaradi stalno hujših zahtev in dodatne birokracije v tej gospodarski panogi ne vidita smisla.

Vinko pogovor zaključil z mislijo, na katero ljudje radi pozabljamo: »Veterina ni samo, da imaš žival – pa naj gre za psa ali kravo – rad, sestavljena je tudi iz drugih komponent: delo na terenu, veterinarska inšpekcija, klavnice. Nekateri zadeve niso najbolj simpatične, ravno obratno: znajo biti precej težke, tako zame kot za žival, a jih je kljub vsemu treba opraviti.«

Spoštujmo slovenske sorte sadnega drevja

Otrokom v lenarškem vrtcu so deževni petkov dopoldan popestrili člani Sadjarskega društva Slovenske gorice Lenart in gospodinje iz Društva kmečkih žena Voličina. Na temo varstva okolja in ohranjanja narave so otroci spoznavali sadno drevje in jabolka ter iz slednjih iztisnili sadni sok, poskusili pa so tudi prineseno jabolčno pito in jabolčni štrudelj.

Barbara Ribič, besedilo in fotografija

Prej omenjeni društvi skupaj z Občino Lenart in podjetjem AGJ izvajata projekt Ureditev mestnega središča – 1. faza, ki je sofinanciran s strani Občine Lenart, Republike Slovenije in Evropskega sklada za regionalni razvoj. Sama investicija – gre za ureditev prometne in komunalne infrastrukture, obnovo kanalizacije, cestišča in pločnikov – se izvaja v središču mesta Lenart, na Maistrovi ulici, in je težka slabih 60 tisoč evrov.

Prometna infrastruktura, ki poteka in vodi do avtobusne postaje, tržnice, zdravstvenega doma in vrtca, je v slabem stanju. Potrebna je obnova, saj kazni videz urejenega mestnega jedra, negativno vpliva na prometno varnost ter na kakovost življenja lokalnih prebivalcev in obiskovalcev parka. Tudi obstoječa javna kanalizacija ne ustreza sodobnim ekološkim in gradbenim standardom,

za večjo prometno varnost je treba obnoviti tudi javno parkirišče in pločnik.

Z namenom spodbujanja lokalne samooskrbe in podjetniške iniciative je občina pred kratkim že obnovila lenarško tržnico. Ta je v zadnjem obdobju zelo oživela – na dobro obiskanih stojnicah lahko krajani izbirajo med bogato in raznovrstno ponudbo. Z ureditvijo varne prometne in komunalne infrastrukture želi občina lokalnim ponudnikom izboljšati dostop do tržnice, lokalnemu prebivalstvu pa dostopnost do domačih pridelkov. Pomemben je tudi vpliv te infrastrukture na trajnostno mobilnost, saj gre za povezovalno cesto do avtobusne postaje. Hkrati pot omogoča neposreden dostop do zdravstvenega doma, doma starejših občanov in vrtca.

V urbanih središčih, kot je Lenart, se krepki zavedanje o pomenu varovanja

okolja, ohranitvi kulturne dediščine in narave za prihodnje rodove. V zvezi s tem se tako Občina Lenart kot različna društva in druge organizacije trudijo oblikovati atraktivne vsebine, ki bodo privlačne za mlajše in starejše generacije. Zavedajo se pomena samooskrbe in ohranjanja tradicionalnih, avtohtonih slovenskih sort sadnega drevja. V ta namen je otroke v Vrtcu Lenart obiskal Janko Sekol iz Sadjarskega društva Slovenske gorice Lenart in jih podučil o vzgoji sadnega drevja, pridelavi ter predelavi jabolk, nato pa so skupaj izdelali svež jabolčni sok. Ob soku se je skozi luknjice majhne preše pcedila tudi jabolčna kaša, v katero so otroci brez obotavljanja

pomočili prste in s širokimi nasmehi poskusili ustvarjeno. Posladkali so se tudi z domačim jabolčnim zavitkom in jabolčno pito, ki so ju prinesle gospodinje iz Društva kmečkih žena Voličina.

Z namenom ozelenitve javnih površin, ohranitve naravnega okolja in biotske raznovrstnosti, promocije sadjarstva ter pridelave in uživanja jabolk je Občina Lenart v sodelovanju s Sadjarskim društvom Slovenske gorice Lenart leta 2020 poskrbela za zasaditev sadnih dreves na javni površini v centru Lenarta in v bližini omenjenih javnih zavodov. Tradicionalne, avtohtone sorte slovenskih jablan in orehov so zasajene v centru Lenarta, v bližini

Vrtca Lenart, v okolici Osnovne šole Voličina, pri Vrtcu Selce in v Selcah. Člani Sadjarskega društva Slovenske gorice Lenart skrbijo za sadno drevje pa tudi za vzgojo mladih sadjarjev. Pod okriljem Osnovne šole Voličina poteka čebelarstvo-sadjarski krožek, z vključitvijo otrok iz Vrtca Lenart v aktivnosti pa želijo otroke motivirati ter krepiti naravovarstveno znanje, zavedanje o pomenu tradicije, kulturne dediščine, samooskrbe, uživanju zdrave hrane, pridelave sadja in zasaditve sadnih dreves. Preden so se zbrani odšli vsak svojo pot, so jim otroci odpeli še naučeno pesmico o jabolkih.

Občino čistilo kar 300 prostovoljcev

Barbara Ribič, besedilo
Petra Krepek Cafnik, fotografija

V soboto, 1. aprila, so čiščenje domačega kraja zelo resno vzeli mnogi občani: v čistilni akciji je sodelovalo skoraj 300 ljudi, številna društva pa so se, tako kot Osnovna šola Lenart in Osnovna šola Voličina, čiščenja lotila že teden dni prej. Skupno zbranih **1,7 tone odpadkov** so odpeljali v zbirni center pri podjetju Saubermacher. Župan je vesel, da so v tolikšni meri sodelovali predvsem mladi, hkrati pa je izrazil zgroženost nad nekulturo voznikov – ti namreč skozi avtomobilsko okno odvržejo zaskrbljujoče količine odpadkov, kar je še posebej vidno ob magistralni cesti. Pri tem je župan Kramberger spomnil, da je bila Občina Lenart prva v še bivši Jugoslaviji, ki je začela z ločevanjem odpadkov. Z dobro prakso seveda nadaljujejo vse do danes, ko ima

vsako gospodinjstvo zabojnike za različne vrste odpadkov.

Osnovna šola Lenart je svoj delček k čistejši naravi prispevala 28. marca, ko so čistili učenci prve triade, ONIS in PPVI, in v sredo, 29. marca, ko so se čiščenja lotili preostali razredi. Vsak razred se je akcije udeležil za

dve šolski uri. Otroci Osnovne šole Voličina pa so širšo okolico svoje šole lepšali zadnji dan v mesecu marcu. Pred začetkom so priložnost izkoristili še za pogovor o varnosti in pravilih obnašanja na cesti in ob njej, ob zbiranju odpadkov pa so se z zanimanjem izobraževali o pomembnosti ločevanja odpadkov.

Gostili ERASMUS učence

Simona Peserl V., Tadeja Kurnik H., besedilo in fotografija

V drugi polovici marca je Osnovna šola Lenart gostila 25 otrok in 10 njihovih učiteljev iz Španije, Estonije, Turčije, Hrvaške in Poljske v okviru projekta Erasmus+. Prvi dan so jim predstavili državo, kraj in lokalne legende, pri čemer se jim je pridružil tudi podžupan Franci Ornik. Skupaj smo si ogledali tudi mesto Lenart.

Skozi projekt Mythomania in Open Air Museums (Miti in legende v muzejih na prostem) so na izmenjavi v Lenartu spoznavali legendo o Agati in Frideriku, ki so jo predstavili prek igranega filma, ki so ga posneli učenci.

Goste so popeljali tudi v naše glavno mesto in na Bled. Obiskali pa so tudi Mariborsko Pohorje ter Maribor in Ptuj, kjer so občudovali lepote naše dežele in odlično kulinariko – bili so

presenečeni nad gostoljubnostjo naših ljudi in so nam zagotovili, da se še vrnejo v našo lepo deželo. Z gosti pa smo se odpravili tudi po poteh Friderika in Agate, v Zavrhu smo občudovali pokrajino iz razglednega stolpa, ogledali smo si Agatino rojstno hišo, grad Hrastovec, jezero Komarnik in spomenik črni križ. Učenci in naši gostje so bili med potjo soočeni z različnimi nalogami. Pri Sveti Ani so se z gospo Kolarič sprehodili po zeliščnem vrtu in obiskali Ekološko kmetijo pri Fridi.

Petek so ponovno preživeli na šoli. Učenci so na kvizu pokazali svoje znanje o Sloveniji, Lenartu in legendi ter pogledali ustvarjene filmčke in najboljše tudi nagradili. Temu sta sledili analiza dogajanja skozi ves teden in zaključna zabava.

Vabim vas na romarsko popotovanje v mesto Saint Leonard de Noblat, da bomo skupaj bogatili spomine v kraju, kjer je živel naš zavetnik sv. Lenart. Hkrati pa bomo svoje spomine bogatili skupaj s častilci sv. Lenarta širom sveta, predvsem Evrope, in s tem krepili tudi evropsko zavest in spoznavali mednarodnost Cerkve.

V ta kraj namreč odhajamo na posebno srečanje, ki se imenuje Ostension. Ostension izhaja iz latinske besede ostendere, ki pomeni pokazati, izpostaviti. V Lenartovem mestu vse od leta 1094 izpostavljajo relikvije sv. Lenarta, v zadnjem obdobju na vsakih 7 let. Vzamejo jih iz kovane ječe nad glavnim oltarjem, kjer so shranjene, in jih ponesejo po mestu. Od 19. do 21. maja tako poteka letošnji Ostension. Mi se bomo pridružili dogajanju zadnja dva dneva – v soboto popoldne in nedeljo. Dva meseca pred začetkom, 18. marca, so v mestu Saint Leonard na cerkev, v kateri je njegov grob, slovesno izobesili zastavo s podpisami predstavnikov občin, župnij in društev, ki nosijo ime po sv. Lenartu in so se udeležili srečanja Ostension 2016, ki je potekalo od 4. do 8. maja, ter izobesili plakat z imeni držav, ki smo se odzvale povabilu na letošnji Ostension. Na plakatu so našete države: Nemčija, Avstrija, Belgija, Španija, Francija, Italija, Malta, Nizozemska, Poljska, Portugalska, Romunija, Velika Britanija, Slovaška, Švica, Ukrajina in letos prvič tudi Slovenija. Ob zadnjem Ostendere je bilo ustanovljeno tudi mednarodno združenje sv. Lenarta – fil-leo (International Federation of Associations and Places dedicated to Saint Leonard) in župnija Lenart bo ob letošnjem Ostendere postala članica tega združenja. Pogovori in aktivnosti o povezovanju občin potekajo tudi med županoma obeh mest – mag. Janezom Krambergerjem in g. Alainom Daibornom.

»Spomin je potreben za vse dejavnosti razuma.«

S temi naslovnimi besedami, ki jih je zapisal francoski matematik, fizik, filozof in pisatelj Blaise Pascal v svojem delu Misli, vas želim, bralce teh zapisov, povabiti na odkrivanje in tudi obogatitev spomina, ki je povezan s sv. Lenartom – svetnikom, po katerem nosijo ime naše mesto, občina in župnija. Prav v spominjanju je človek enkraten in s svojim spominjanjem krepki svojo domovinsko, krajevno in tudi župnijsko zavest. Konkretno, s spominjanjem sv. Lenarta se krepita naša krajevna in tudi župnijska zavest.

Marjan Pučko, besedilo in fotografija

Mesto Saint Leonard de Noblat je od nas oddaljeno 1416 km in navigacija pokaže, da bi vožnja z osebnim avtomobilom brez postankov in počitka trajala 16 ur. Zaradi velike oddaljenosti smo pot tja porazdelili na dva dni in prav tako pot domov.

Prvi dan se bomo tako zapeljali do mesta Ars-sur-Formans, kjer je deloval sv. arški župnik Janez Marija Vianney, in v bližnjem mestu prenočili, drugi dan pa bomo pot nadaljevali do mesta Saint Leonard de Noblat. Tam bomo skozi sobotno popoldne in vse do nedelje zvečer spoznavali mesto ter se srečevali in

družili s predstavniki iz zgoraj naštetih držav. Ljubitelji kolesarstva bodo lahko obiskali grob francoskega kolesarja, ki je živel v tem mestu, Raymonda Poulidorja. Znan je tudi kot »večno drugi« na Tournu in danes v elitnem svetovnem kolesarstvu na tekmah ob slovenskih kolesarjih Pogačarju, Rogliču in Mohoriču lahko spremljamo njegovega vnuka – nizozemskega kolesarja Mathieua van der Poela. V spomin na tega kolesarja bo letos start 9. etape Toura de France 9. julija v mestu Saint Leonard de Noblat. Vrhunec teh srečanj bo v nedeljo, ko bosta dopoldne ob 10.30 slovesna

sveta maša, ki jo bo vodil augsburški škof dr. Bertram Meier ob domačem – limoškem škofu Pierru-Antoinu Bozu, in popoldne ob 15. uri procesija z relikvijami sv. Lenarta po ulicah mesta, v katero bodo vključeni predstavniki držav, ki sodelujejo na srečanju Ostension 2023. Pričakujejo več kot 1000 udeležencev. Zvečer se bomo premaknili na pot proti domu in odšli proti mestu Clermont-Ferrand. V tem mestu se je natanko pred 400 leti – leta 1623 – rodil matematik, fizik, filozof in pisatelj Blaise Pascal. V ponedeljek dopoldne si bomo ogledali mesto in se lahko srečali tudi s spomini na

Blaisa Pascala, ki jih želijo v tem mestu v tem Pascalovem letu še posebej približati obiskovalcem. Popoldne se bomo premaknili proti domu – proti francosko-italijanski meji, v mesto Annecy, ki ga marsikdo poimenuje tudi alpske Benetke. V bližini mesta bomo prenočili in se naslednji dan odpravili proti domu. Vožnjo domov bomo prekinili z obiskom Milana in imeli zaključno mašo v baziliki sv. Ambroža, zavetnika čebelarjev.

Toliko na kratko, zakaj organiziramo to romarsko popotovanje. Ostane samo še povabilo na to bogatenje naših spominov ob obisku kraja, kjer je živel sv. Lenart, od 19. do 23. maja. Več informacij in prijave na agenciji Aritous ali na župnišču v Lenartu.

Vabim pa tudi k branju in spremljanju povezav na svetovnem spletu v povezavi s srečanjem Ostension 2023. Več informacij o samem mednarodnem združenju lahko najdete na povezavi: <https://www.federationstleonard.com/en/welcome/>

Več informacij o srečanju Ostension 2023: <http://www.ostensions-saint-leonard.fr/>

Facebook stran o srečanju Ostension 2023: <https://www.facebook.com/ostensionssaintleonard/>

Zavedam se, da vsi ne boste mogli romati k sv. Lenartu, zato pripravljamo na župniji enodneвно romanje, ki bo tudi povezano s sv. Lenartom in bo potekalo 10. junija. Osrednji cilj bosta nam najbližji občina in župnija, ki podobno kot mi nosita ime po sv. Lenartu in sta samo 129 km oddaljeni od nas. To je Bad Sankt Leonhard im Lavanttal. Več informacij o tem enodnevnem romanju je na voljo v župnišču Župnije Lenart. Dobrodošli in sv. Lenart naj prosi za nas!

Čarovničkin prvi čarobni urok

Barbara Ribič, besedilo
Darja Ornik, fotografija

V petek, 14. aprila, je v Domu kulture Lenart mlada čarovnica risala nasmeha na obraz. Gledališče Pravljica je s predstavo o sprejemanju drugačnosti, odraščanju in prijateljstvu poskrbelo, da je bil petkov popoldan zabaven, pisan in zagotovo vse prej kot dolgočasen. Ker gre za igrano animacijsko predstavo, so v njej na svoj način sodelovali tudi gledalci oziroma otroci. Ti so se s Čarovničko učili čarati, z njo leteli na čisto pravi

čarovniški metli in ji pomagali pri načrtovanju 101. rojstnega dne.

Za obiskovalce je bil vstop prost; predstavo je krajanom podarilo podjetje Mobicom Lenart, ki letos obeležuje dvajseto obletnico delovanja. Svojih dvajset let želi Mobicom Lenart praznovati skupaj s svojimi uporabniki, z igro in zabavo. Tako so predstavo Čarovničkin prvi čarobni urok podarili otrokom in staršem ter kraju.

V PGD Selce ne počivajo

Barbara Ribič, besedilo
Arhiv društva, fotografija

Gasilce PGD Selce letos – kar se tiče gasilskih vozil in gasilskega doma – ne čaka nič posebnega, kar pa ne pomeni, da počivajo. Večinoma gre za redne naloge, ki znajo biti še kako pestre. Marca so v polnem obsegu izpeljali občni zbor, pri čemer je vodstvo za naslednjih pet let ostalo bolj kot ne enako.

Od takrat so štirje njihovi člani uspešno zaključili tečaj za strojnika, v okviru katerega so pridobili potrebno znanje za uporabo zahtevne gasilske tehnike in opreme. Gasilska mladina pa se je 18. marca skupaj z mentorji udeležila 14. kviza gasilske mladine GZ Lenart, ki je letos potekal na Osnovni šoli Jožeta Hudalesa v Jurovskem Dolu.

Po koledarskem razporedu je naslednja naloga v vrsti priprava prvomajskega drevesa, ki ga vsako leto postavijo pred društvenim gasilskim domom. Teden dni kasneje, 7. maja, se bodo skupaj s PGD Voličina udeležili Florjanove

svete maše in na tak način obeležili god Svetega Florjana, zavetnika gasilcev.

Pripravljajo se tudi na tekmovanje v gasilski orientaciji. Tekmovanje GZ Lenart vsako leto organizira na območju enega od gasilskih društev v zvezi, letos bo to v soboto, 13. maja, potekalo v Selcah. Po pričakovanjih se bo vsaj 30 ekip pomerilo v poznavanju gasilskih spretnosti in veščin. S pomočjo zemljevida in kompasa bodo na

pripravljeni poti poiskali določene točke, kjer jih bodo pričakali različni izzivi na temo gasilstva – teoretična vprašanja in praktične naloge ter izvedba določenih vaj.

Poleti bodo ob dnevu selških gasilcev ponovno organizirali dvodnevno gasilsko veselico. V soboto, 8. julija, bo goste zabaval Ansambel Banovšek iz Slovenskih Konjic – glasbena spremljava za dan prej pa za zdaj še ostaja skrivnost.

Z zamenjavo razsvetljave prišli do izjemnih prihrankov pri električni energiji

Še pred energetske draginje je Občina Benedikt zamenjala potratno javno razsvetlavo in svetica v Športni dvorani Benedikt.

Damjan Veršič, besedilo
Interenergo, fotografiji

Občina Benedikt na račun uspešno realiziranega projekta zamenjave in nadgradnje javne razsvetljave in svetil v Športni dvorani Benedikt dosega izjemne energetske prihranke. Spomnimo, da je občinski svet na začetku novembra 2019 sprejel tako imenovani koncesijski akt, odlok za izvedbo javno-zasebnega partnerstva za projekt »Energetska sanacija javne razsvetljave in razsvetljave v Športni dvorani Benedikt«. Decembra istega leta je občina v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani objavila javni razpis za podelitev koncesije za izvedbo omenjenega projekta. Pripravila je še razpisno dokumentacijo za fazo konkurenčnega dialoga in za predložitev končne ponudbe. Postopek konkurenčnega dialoga je bil izveden v treh

fazah: fazi preverjanja sposobnosti, fazi dialoga in ponudbeni fazi.

8. junija 2020 je strokovna komisija za izbiro koncesionarja izdala poročilo, v katerem je zapisala, da je izbran ponudnik za izvedbo projekta Interenergo, d. o. o., iz Ljubljane. Občina Benedikt je odločbo o podelitvi koncesije izdala sedem dni kasneje, koncesijsko pogodbo z izbranim koncesionarjem pa podpisala 2. julija 2020.

Neto vrednost prihrankov v sedmih letih bo več kot 122 tisoč evrov

V okviru projekta je bilo na območju celotne občine zamenjanih 229 obstoječih svetilk javne razsvetljave z novimi LED-svetilkami, osem novih LED-svetilk javne razsvetljave pa je bilo

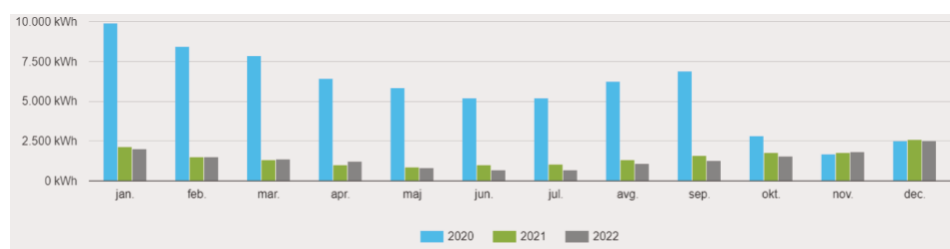

dograjenih. V Športni dvorani Benedikt je bilo zamenjanih 40 obstoječih reflektorjev z 32 novimi.

Koncesijsko razmerje traja sedem let. Letno plačilo zasebnemu partnerju za upravljanje in vzdrževanje znaša 18.352 evrov brez DDV. Tako je skupna vrednost koncesijske pogodbe, ki jo v pogodbeni dobi plača Občina Benedikt, 128.464 evrov brez DDV. Višina stroškov upravljanja in vzdrževanja bo v sedmih letih 4.482 evrov brez DDV na leto – stroški so nižji, kot jih je imela Občina Benedikt pred energetske sanacije. Neto sedanja vrednost prihrankov v sedmih letih znaša 122.391 evrov brez DDV.

Lanski presežek je znašal pa 4.219 kilovatnih ur

»Zamenjava svetilk se je izvedla v jesenskih mesecih leta 2020, zato v tistem letu prihrankov ni bilo. V letu 2021 je znašal presežek obljubljenega prihranka na javni razsvetljavi 2.486 kilovatnih ur (kWh), v letu 2022 pa 4.219 kWh,« so pojasnili v benediški občinski upravi. S projektom so nadaljevali v lanskem letu, ko so ob državni cesti v smeri Gornje Radgone dogradili osem svetilk javne razsvetljave, ki so prav tako v LED-izvedbi.

Na proslavi ob materinskem dnevu zapel Rudi Šantl

Kulturno društvo Benedikt je v sodelovanju z osnovno šolo pripravilo dobro obiskano prireditev, namenjeno mamam, ženskam in babicam.

Damjan Veršič, besedilo
Igor Barton, fotografija

Kulturno društvo Benedikt je 25. marca organiziralo prireditev ob materinskem dnevu, na kateri so za kulturni program poskrbeli učenci in učenke Osnovne šole Benedikt (otroški pevski zbor in posamezni nastopajoči), domača društva, vokalna skupina Vox Angelica, Glasbena šola Rošer ter gosta, citrarka Janja Diemat in pevec Rudi Šantl.

Slednji je občinstvu namenil naslednje pesmi: Srce še vedno hrepeni, Ti moja sreča si, Naj pesem zazveni in Pesem za mamo. Prireditev, ki sta jo povezovala osnovnošolca Mia Belna in Bine Varga, je bila zelo dobro obiskana, saj je bila dvorana kulturnega doma polna do zadnjega kotečka. Zbrane, v dvorani jih je bilo vsaj 150, med njimi okoli 100 žensk, je na

kratko pozdravil in nagovoril domači župan mag. Milan Repič, ki je vsaki prisotni mami, ženski in babici podaril nagelj.

»Biti mama je nekaj najlepšega na svetu. Starševstvo je privilegij in hkrati velika odgovornost. Vsaka mama svojemu otroku želi le najboljše. Na službo mame se je nemogoče pripraviti. Nekatere stvari se dobesedno

obrnejo na glavo ...« je le eno od sporočil, po katerem si bomo zapomnili proslavo ob materinskem dnevu – pod njim se je podpisala predsednica Kulturnega društva Benedikt Marina Pivec. Prireditev pa si bomo zapomnili še po eni stvari – po dobrem sodelovanju med osnovno šolo in kulturnim društvom.

Velikonočno kmečko tržnico popestrili nastopi najmlajših

Damjan Veršič, besedilo in fotografija

V četrtek, 6. aprila, je bilo na Čolnikovem trgu v središču Benedikta prijetno predpraznično vzdušje. Na velikonočni kmečki tržnici so svoje dobrote ponujali nekateri lokalni pridelovalci: Vesna Merčnik, Petra Ješovnik, Turistično-vinogradniško društvo Benedikt in Kmetija Smrke. Za pester kulturni in zabavni program

so poskrbeli učenci osnovne šole z mentorico Dragico Kocmut Brumen.

Ena izmed stojnic je ponujala številne zanimive in uporabne izdelke, ki so nastali izpod pridnih rok učencev, otrok in strokovnih delavk Osnovne šole in Vrtca Benedikt.

Dan šole v znamenju iskanja skritih talentov

Otroci vrtca in šole ter povabljeni gostje so znova pričarali nepozabno prireditev.

Damjan Veršič, besedilo
Igor Barton, fotografiji

Športna dvorana v Benediktu je bila v petek, 14. aprila, nabito polna. Osnovna šola je namreč že 12. zapored pripravila dobrodelno prireditev Dan šole, v pripravo katere so bili vključeni domala vsi malčki v vrtcu in osnovni šoli ter učitelji. Rdeča nit tokratne prireditve je bila iskanje primerne srednje šole za Tomaža, ki

ima veliko skritih talentov. Učenci so zaigrali tipično družino, ki mu je pomagala iskati najboljšo možno šolo. Skozi igro so se zvrstili nastopi vrtčevskih otrok in učencev šole, ki so se predstavili v otroškem in mladinskem pevskem zboru ter plesu. Nastopili so še šolska plesno-navijaška skupina in šolski band ter

povabljeni gostje: Klapovúhi, Alja in Aleks, modna znamka oblačil Davida Hojnika DH Fashion (njegove kreacije so nosili učenci in učitelji), Akustični orgazem, plesalec Matjaž Fekonja, glasbena družina Šijanec in presenečenje večera, prekmurski raper Leopold I. Ta sicer osnovne šole ni obiskoval v Benediktu, je pa zanimivo, da njegov oče prihaja iz Ihove.

»Naši gostje so skrito moč že našli, učenci pa naj vztrajno iščejo.«

Ravnatelj Aljoša Bradač je v nagovoru poudaril pomembnost talenta, skrite magične moči, ki ga ima vsak, in to vsak drugačnega. »Moraš ga le najti in potem razvijati. Ne pride na ukaz. Lahko postane poklicna pot ali ostane le hobi, pomembno je, da te osrečuje. Naši gostje so

skrito moč že našli, učenci pa naj vztrajno iščejo.«

Župan mag. Milan Repič je izrazil hvaležnost in ponos, da se lahko občina pohvali z učenci šole, ki so uspeli in v življenju postali prepoznani tudi širše, ne samo doma. »Danes ste tukaj z nami samo nekateri, ki vam je to uspelo. Vemo pa, da je takih ljudi še veliko, in to na različnih področjih. Vsi ti nam morajo biti v ponos in za zgled, da se je treba in vredno potruditi, da v življenju uspeš. Verjamem, da bo tudi generacija, ki sedaj obiskuje osnovno šolo, dala prepoznavne Benedičanke in Benedičane, zato želim vsem, da vam uspe uresničiti želje in sanje ter doseči cilje, ki si jih boste zastavili.« Šola je tudi na letošnji prireditvi zbirala prostovoljne prispevke za šolski sklad.

V Trotkovi ena najsodobnejših žag v Slovenskih goricah

Zakonca Volf na čudoviti lokaciji v občini Benedikt vzpostavljata lesni center brez ostankov.

Damjan Veršič, besedilo in fotografiji

Zakonca Matej in Larisa Volf sta v Trotkovi zgradila in postavila moderno žago za razrez lesa. Matej, po rodu Mariborčan, je lastnik družinskega podjetja, ki se ukvarja z izdelavo ostrejšij in zaposluje štiri delavce. Sedež podjetja je v Radvencih, v sosednji občini Gornja Radgona, kjer Volfova tudi živi. »S postavitvijo žage smo našo dejavnost razširili. Pred tem smo v naši neposredni bližini s težavo nabavljali rezan les, zdaj imamo svojega, v prihodnje pa želimo oskrbovati vse bližnje krovce,« pove Matej, po poklicu lesar. Pred leti je sicer imel manjšo mobilno žago.

V gradnjo objekta sta vložila veliko lastnega dela in denarja

Žaga stoji na zemljišču, ki ga je Larisa, pred poroko z Matejem se je pisala Pšeit, podedovala od očeta. Ta je parcelo, ki leži na odlični lokaciji s čudovitim razgledom, kupil na dražbi, mladi par pa jo je znal dobro unovčiti. »Na mestu nekdanjega starega hleva, ki sva ga porušila, sva lani oktobra začela z gradnjo objekta v velikosti okoli 500 kvadratnih metrov in vanj postavila žago. Ob tem pokritem delu je še približno 2500 kvadratov odlagalne površine za les,« doda Larisa, ki je sicer kot pravnica zaposlena v finančno-računovodski službi v Mariboru. Poudari, da vedno delata z roko v roki, eden nekaj predlaga, drugi še kaj doda in nato s skupnimi močmi uresničita načrt. Ideja o žagi je

bila Matejeva, vanjo sta vložila ogromno lastnega dela in sredstev. Naložba je stala slabega pol milijona evrov.

Žaga je v celoti računalniško vodena Žaga slovenskega proizvajalca, ki je za razliko od večine ostalih postavljena vertikalno, je začela z obratovanjem aprila, njena posebnost pa je, da je v celoti računalniško vodena, kar omogoča izredno natančno rez, minimalni odpad, ročno delo pa je zmanjšano na minimum. Potem ko z viličarjem odložijo hloed na nakladalno rampo, ves postopek obdelave prevzame računalnik. Posledično potrebujejo na žagi le dva zaposlena.

Izkoristijo vsak lesni ostanek

V prihodnje želita od okoliških lastnikov gozdov odkupiti čim več lesa, odkupujeta tudi celotne gozdove in nudita storitev sečnje dreves, tudi tistih, ki na primer ogrožajo objekte ali cestišča. Seveda na žagi ponujata storitvi razreza lesa in prevoza hloedov iz gozdov. Ker je njuna filozofija, da je treba izkoristiti vsak lesni ostanek, je na voljo tudi žagovina, prav tako sekanci, zmleti iz odpadnega lesa, in drva. »Ideja je, da vzpostaviva lesni center brez ostankov,« zaključuje Matej, ki ob lesni in krovski dejavnosti v zimskih mesecih na območju občin Benedikt in Cerkvenjak izvaja še zimsko službo.

»Cerkvenjaški sršeni« osvajajo nebo nad Slovenskimi goricami

V Osnovni šoli Cerkvenjak - Vitomarci so ob otvoritvi stalne razstave letalskih modelov pripravili predavanje oziroma pogovor o razvoju in perspektivah letalstva v Cerkvenjaku in osrednjih Slovenskih goricah.

Tomaž Kšela, besedilo in fotografija

Pri pripravi in izvedbi tega zanimivega dogodka sta poleg osnovne šole sodelovala tudi Aeroklub Sršen in Združenje Slovenskogoriški forum iz Cerkvenjaka. Uvodoma je dosednji razvoj in perspektive letalstva v Cerkvenjaku, ki se je razvil v center letalstva v osrednjih Slovenskih goricah, predstavil tajnik Aerokluba Sršen mag. Vito Kraner.

Povedal je, da je nosilec razvoja letalstva v Cerkvenjaku Aeroklub Sršen, ki so ga pred več kot dvema desetletjema ustanovili pionirji letalskega športa v kraju: Ivan Divjak, Mirko Vrščič, Ivan in Štefan Mauko, Bojan Kuri, Jože Šamperl in Antonija Divjak. Prve polete z zmaji sta izvedla Ivan Divjak in Štefan Mauko.

V letih 2003–2004 so »cerkvenjaški sršeni« zgradili Vzletišče Cerkvenjak v Čagoni, ki je bilo prvotno dolgo 400 metrov, leta 2009 pa so ga podaljšali na 700 metrov. Letos ga bodo podaljšali še za 200 metrov. Vzletišče je gradil Aeroklub Sršen z lastnimi sredstvi in prostovoljnimi delom svojih članov in simpatizerjev, v zadnji fazi pa tudi ob pomoči Občine Cerkvenjak in drugih sponzorjev.

Vzletišče se ponaša tudi z velikim hangarjem, ki so ga zgradili leta 2011, leto kasneje pa so ga predali namenu. Zgrajen je bil s sredstvi kluba, šestih solastnikov in članov kluba ter v manjšem obsegu kot pomoč pri razvoju kluba tudi s sredstvi Občine Cerkvenjak. V hangarju trenutno parkirajo 4 letala in 2 zmaja, v njem pa hranijo tudi opremo kluba.

Kot je poudaril mag. Kraner, se v aeroklubu zavedajo, da so največje bogastvo za razvoj

vsake dejavnosti ljudje oziroma kadri. Trenutno je med članicami in člani kluba že 15 pilotov, ki prihajajo iz Cerkvenjaka, Maribora, Gornje Radgone, Pesnice, Miklavža in Vitomarcev. Najpomembneje pa je, da se interes za usposabljanje povečuje tudi med mladimi. K temu bo dodatno prispevala še stalna razstava letalskih modelov v avli OŠ Cerkvenjak.

Po besedah mag. Kranerja bo podaljšanje vzletno-pristajalne steze pomembna prekretnica v razvoju letalstva v Cerkvenjaku.

»Podaljšanje vzletišča pomeni veliko za letalstvo v Cerkvenjaku, kajti s tem bo pridobilo status resnega manjšega letališča, ki bo omogočalo bistveno povečanje varnosti in množičnosti letenja, pa tudi razvoj letalskega turizma v okviru blagovne znamke Slovenskih goric,« je dejal. »Prav tako se lahko Vzletišče Cerkvenjak tudi v prihodnje aktivno vključuje v sistem letalske protitočne obrambe kot alternativno letališče.«

Aeroklub si že več let prizadeva za ureditev solastniških deležev in za zakup zemljišč na območju vzletišča. Ti postopki so po besedah mag. Kranerja zdaj v zaključni fazi, zato bo steza predvidoma podaljšana še v tem letu.

Na pogovoru je sodeloval tudi upokojeni major slovenske vojske Darko Skok, ki je več let vodil modelarski krožek na Osnovni šoli Cerkvenjaku. Podrobno je opisal usodo ameriškega bombnika, ki je leta 1944 strmoglavil na Vanetini pri Cerkvenjaku.

Predavanja in pogovora o razvoju letalstva v osrednjih Slovenskih goricah so se udeležili člani Aerokluba Sršen, predstavniki Osnovne šole Cerkvenjak - Vitomarci, člani Slovenskogoriškega foruma in številni domačini.

Stalna razstava letalskih modelov

Cerkvenjak je bogatejši za čudovito in dragoceno zbirko letalskih modelov, ki jo je Osnovni šoli Cerkvenjak - Vitomarci z oporoko zapustil znan pilot, nekdanji direktor Aerodroma Maribor in član Slovenskogoriškega foruma Aleš Walland.

Tomaž Kšela, besedilo in fotografiji

Darko Skok izdelal model padlega ameriškega bombnika

Član Aerokluba Sršen, letalski modelar in upokojeni major Slovenske vojske Darko Skok je izdelal model ameriškega bombnika B24H, ki je leta 1944 strmoglavil na Vanetini.

Tomaž Kšela, besedilo
Valerija Toš, fotografija

Model, ki ga je poklonil Občini Cerkvenjak oziroma Osnovni šoli Cerkvenjak - Vitomarci, na kateri je skupaj s hčerko več let vodil modelarski krožek, je predal županu Občine Cerkvenjak Marjanu Žmavcu. Model je natančna kopija pravega bombnika, pomanjšana v razmerju 1 : 72.

V občini Cerkvenjak še vedno živi spomin na pogumne ameriške pilote, ki so za osvoboditev Evrope izpod nacističnega jarma žrtvovali svoja mlada življenja. Na parceli na Vanetini, na katero je leta 1944 strmoglavil sestreljeni ameriški bombnik, danes stoji spomenik, ki ga je postavilo Združenje Slovenskogoriški forum, zanj pa skrbi tudi Združenje borcev za vrednote NOB Cerkvenjak. Spomenik obiskujejo tudi svojci padlih ameriških pilotov in predstavniki veleposlaništva Združenih držav Amerike v Sloveniji.

Na osnovni šoli so letalske modele namestili v posebno stekleno vitrino, ki so jo ob pomoči občine zanje zgradili v šolski avli. Tako bodo »mini letala« trajno navdihovala učence in učence ter jih navduševala za letalstvo in nasploh tehnološki razvoj. Stalno razstavo letalskih modelov sta slovesno odprla ravnatelj mag. Mirko Žmavc in donatorjev sin Aleš Walland mlajši. Otvoritve so se udeležili tudi soproga pokojnega pilota z družino, župan Občine Cerkvenjak Marjan Žmavc, člani Aerokluba Sršen iz Cerkvenjaka, člani Slovenskogoriškega foruma in številni domačini.

Aleš Walland mlajši je ob tej priložnosti dejal, da vse v družini veseli, ker bo zbirateljsko delo očeta, ki mu je več kot štirideset let posvečal veliko ljubezni, svojega prostega časa, pa tudi sredstev, služilo javnemu dobremu in navdihovalo mlade generacije v Cerkvenjaku, ki se razvija v pomemben letalski center.

Ob zbirki letalskih modelov so razstavili tudi uniformo pokojnega pilota Alojza Rajšpa, ki jo je še v času življenja doniral osnovni šoli, in model ameriškega bombnika B24H Liberator, ki je leta 1944 strmoglavil na Vanetini. Občini Cerkvenjak ga je poklonil modelar in upokojeni major slovenske vojske Darko Skok s Ptuja.

Za zbirko letalskih modelov pokojnega pilota Aleša Wallanda so v avli Osnovne šole Cerkvenjak - Vitomarci izdelali posebno stekleno vitrino.

»Srebrni certifikat ISSO« za občino Cerkevnik

Občina Cerkevnik je prejela priznanje kakovosti »Srebrni certifikat ISSO« za uspešen razvojni položaj občine, ki ga podeljuje uredništvo projekta Zlati kamen.

Tomaž Kšela, besedilo in fotografija

Srebrni certifikat v okviru tega projekta prejmejo slovenske občine, ki dosežejo zelo dobro raven razvojne uspešnosti.

Občina Cerkevnik spada med razvojno zelo uspešne občine, saj se je že leta 2020 uvrstila med enajst finalistov za nagrado Zlati kamen za razvojno najprodornejšo občino v regiji vzhodna Slovenija.

Strokovnjaki v okviru sistema Zlati kamen namreč sistematično proučujejo razvoj lokalnih skupnosti pri nas. Vsako leto pretejejo razvojne dokumente vseh občin v Sloveniji in izvedejo analizo ISSO, ki vključuje bazo podatkov z vsemi ključnimi razvojnimi kazalniki za slovenske občine. Izvedejo tudi oceno strateškega delovanja in politične kulture v posameznih občinah. Razvojno naravnost občin presojujejo na osnovi 60 kazalnikov iz osmih tematskih področij in izračunajo razvojne indekse za vse

občine. Če strokovnjaki po vsem tem ugotovijo, da se občina uspešno razvija, ji podelijo priznanje za razvojni preboj.

Kaj jim na Občini Cerkevnik pomeni »Srebrni certifikat ISSO«, ki ga je prejela občina, smo povprašali župana Marjana Žmavca: »Priznanje nam pomeni veliko, saj potrjuje, da je razvoj v naši občini na pravi poti. Na priznanje smo lahko ponosni vsi Cerkevničani in Cerkevničanke, saj si vsi na različne načine prizadevamo za hitrejši razvoj naše lokalne skupnosti in za boljše pogoje za gospodarsko rast in za življenje v njej.«

Kot pravi Žmavc, demografski podatki Sursa kažejo, da se je število prebivalcev v občini v zadnjih desetih letih povečalo za 167 ljudi. To, da se ljudje v Cerkevnik, iz katerega so se v preteklosti mnogi izselili, sedaj priseljujejo, je najboljši pokazatelj, da se občina razvija in napreduje.

Modernizirali bodo dva cestna odseka

Občina Cerkevnik bo spomladi modernizirala cesto Brengova–Vodule–Vanetina v dolžini 180 metrov in sanirala vozišče na cesti Kunova–Komarnica–Slatinšek v dolžini 360 metrov.

Tomaž Kšela, besedilo in fotografija

Župan Občine Cerkevnik Marjan Žmavc je s samostojnim podjetnikom Jožetom Druzovičem z Voličine, ki ga je Občina Cerkevnik na javnem razpisu med petimi ponudniki izbrala za izvajalca del, že podpisal pogodbo za izvedbo del na obeh cestnih odsekih. Občina bo morala za izvedbo del v okviru obeh investicij skupaj odšteti okoli 86 tisoč evrov.

Cesta Brengova–Vodule–Vanetina je v enem delu asfaltirana, v drugem pa makadamska. Po modernizaciji bo v celoti asfaltirana, ob cesti pa bodo urejene tudi bankine in mulde. Pred

asfaltiranjem bodo na cesti izvedli izkop stare podlage in nasuli nov nosilni sloj cestišča.

Na cesti Kunova–Komarnica–Slatinšek pa je asfalt že dotrajan, zato bo moral izvajalec najprej s frezanjem odstraniti obstoječe vozišče, nato pa utrditi nosilni sloj in cesto na novo asfaltirati.

Modernizacija obeh cestnih odsekov, ki bo povečala varnost prometa in izboljšala kakovost življenja prebivalcev, bo predvidoma končana do konca maja.

Na rezi Johanezove trte so se poleg domačinov zbrali tudi številni vitezi evropskega in slovenskega reda vitezov vina ter drugi gosti.

Kakor kdo reže, tako se mu streže

V Cerkevniku so slovesno opravili rez potomke najstarejše trte. Novi predsednik cerkevniškega društva vinogradnikov in ljubiteljev vina Marko Breznik je ob tem obljubil, da se bodo potrudili za dobro letino.

Tomaž Kšela, besedilo in fotografija

V občini Cerkevnik so letos že devetnajstič skrbno in slovesno opravili rez potomke najstarejše trte na svetu, ki so jo poimenovali Johanezova trta. Poleg številnih domačinov, med katerimi je bilo največ vinogradnikov in vinarjev, so se prireditve ob rezi potomke znamenite trte udeležili tudi župani iz prijateljskih občin Cankova, Sveti Jurij ob Ščavnici in Juršinci, cerkevniška vinska kraljica Patricija Peklar, osem vitezov vina pomurskega omizja Evropskega reda vitezov vina na čelu z Ignacem Rajhom, trije vitezi pomurskega omizja Slovenskega reda vitezov vina na čelu z Zlatkom Borakom in drugi gosti. Zbrane je pozdravil župan Občine

Cerkevnik Marjan Žmavc. Po njegovih besedah je bilo vino v starih časih obredna pijača, danes pa je široko dostopno vsem, še najbolj pa tistim, ki si ga sami pridelajo. Kot je dejal Žmavc, daje odlično vino tudi Johanezova trta, njene potomke pa rastejo že v številnih slovenskih krajih in v tujini, celo na Švedskem.

Nato so cerkevniški župan, viničar Johanezove trte Damijan Breznik in novi predsednik Društva vinogradnikov in ljubiteljev vina Cerkevnik Marko Breznik podelili cepiče Johanezove trte zaslužnim organizacijam in posameznikom. Cepič so prejeli Občina Dobrovnik in Občina Cankova, Zlatko Borak, Franc

Kocuvan, Marjan Klobasa, Tomaž Kšela, Ignac Rajh in Ladislav Kerek.

Prireditve so popestrili s kulturnim programom, v katerem so sodelovali Mešani pevski zbor KD Cerkevnik pod vodstvom Anite Grajfoner Šamperl ter harmonikarja Mihael Rižnar in Jaša Mulec.

Na koncu je viničar Damijan Breznik večje opravil rez Johanezove trte, pri čemer mu je pomagala domača vinska kraljica, medtem pa je Društvo kmečkih žena in deklet Cerkevnik poskrbelo za pogostitev vseh udeležencev prireditve.

Cerkevničani so Prleki, če to priznajo ali ne

»Cerkevničani smo po vseh jezikovnih značilnostih Prleki, pa če to priznamo ali ne,« je na predavanju o domačem narečju, ki ga je pripravilo Društvo general Maister Cerkevnik, dejal jezikoslovec, knjižničar in upokojeni univerzitetni profesor dr. Bernard Rajh.

Tomaž Kšela, besedilo in fotografija

Kot je povedal predsednik Društva general Maister Cerkevnik Roman Lorenčič, so predavanje organizirali ob obletnici rojstva slovenskega generala in pesnika, ki je s svojimi pesmimi izpričal, kako rad ima slovenski jezik in Slovenske gorice.

»Tudi spoznavanje domačega narečja je domoljubno dejanje, zato sem se rad odzval vabilu,« je na začetku predavanja dejal dr. Bernard Rajh. Dr. Rajh, ki je pred leti izdal narečni slovar severozahodnoprleškega govora »Gučati po antujuško«, je predstavil jezikoslovne posebnosti domačega narečja. Kot je dejal, pa imajo v Cerkevniku tudi »Cerkevniški besednjak« oziroma »Antujovski besednjak«, ki ga je pripravil Ciril Paluc. Tako govorica, ki so jo in jo še vedno uporabljajo domačini, ne bo utonila v pozabo. Po predavanju se je razvila živahna razprava, ki je pokazala, da je Cerkevničankam in Cerkevničanom mar za domače narečje in za to, kako govorijo. Kljub temu številne narečne besede uporabljajo samo še starejši, med mlajšimi pa ugašajo. Prav zato so narečni

slovarji še toliko bolj pomembni, saj so nujno potrebni tudi pri jezikovnih, zgodovinskih, literarnozgodovinskih, kulturnih in drugih raziskavah.

Posestvo Rožengrunt

Posestvo Rožengrunt pri Miheliču – gostoljubni in inovativni

Posestvo Rožengrunt pri Miheliču se nahaja na enem izmed hribov Slovenskih goric, posejanih z vinsko trto in s čudovitim razgledom.

Mojca Simonič, besedilo
Osebni arhiv, fotografija

Zgodba Posestva Rožengrunt pri Miheliču se je začela leta 1994, ko so domači razmišljali, kako bi glede na bližino Avstrije in kapelice Marijinega obiskovanja ter lepega in mirnega okolja pritegnili čim več ljudi – sprva domačine, zatem tujce. Odločili so se za gradbene posege v tipično kmečko hišo in sprva za urejanje terase, nato pa se je želja po stacionarnem turizmu krepila in leta 2009 so se odločili sezidati večji objekt. Današnje posestvo ima dve sobi za pogostitve, v katerih lahko domači sprejmejo in pogostijo do 150 ljudi, pri njih pa lahko gostje tudi prenočijo, in sicer lahko nočitve ponudijo do 40 gostom.

Na urejeni turistični kmetiji so aktivne kar štiri generacije. Družinsko kmetijo vodita Dušan in Tatjana s hčerko Tadejo in sinom Alešem ter njunima družinama. Prav vsi živijo od dela na kmetiji in turizmu. Na pomoč še vedno rada priskočita tudi Peter in Francka, Dušanova starša.

Čez teden si delo razdelijo: moški večinoma skrbijo za zunanja opravila, ženske pa za hišna opravila in urejanje okolice. Ko jih obišejo gostje, željni dobre hrane in pijače, združijo moči in poskrbijo, da so gostje zadovoljni. »Velik del hrane in pijače pridelamo doma.

Imamo veliko domačih živali, velik vrt in svoj vinograd – tako pridelujemo domače vino, soke in penino,« povedo domači. Miheličevi pridelujejo več vrst vina: chardonnay, traminec, kerner, modro frankinjo in modri pinot, pa tudi žgano pijačo. Ponudijo lahko že kar štiri vrste penin: modri pinot, modro frankinjo, rdečo jurko in belo izabelo. Njihova ponudba zajema tudi jedi po naročilu – radi postrežejo različne juhe, predvsem gobovo juho z ajdovimi žganci. Gostje radi jedo domače suhe salame iz divjačine, na jedilniku pa ne manjka svinjine, govedine, perutnine ali ponudbe morske hrane. Ob vsem tem postrežejo sezonsko zelenjavo.

Tudi za sladkosnede poskrbijo – na voljo imajo okusne domače gibanice.

Na posestvu Mihelič živijo prijetni in domači ljudje, njihova ponudba pa ob zanimivi kulinariki zajema še apartmaje, sobe in otroško igralnico. Pri Miheličevih stremijo k temu, da bo pri njih možna tudi izposoja koles, kar je za potepe po anovških hribovih še kako dobrodošlo. V zadnjih dvajsetih letih je posestvo postalo precej prepoznavno – predvsem po odlični kulinariki, ustrežljivosti in dobrodošlici. »Držimo skupaj, zato tudi zmoremo prav vse,« zaključijo Miheličevi.

Tradicija in kreativnost anovških gospodinj v velikonočnem času

Mojca Simonič, besedilo
Maksimiljan Potočnik, fotografija

Društvo kmečkih žena in deklet Sveta Ana se je v pripravi na velikonočne praznike odločilo za zanimiv izziv – pripravo unikatne velikonočne razstave. Gre za nov projekt društva, ki združuje kreativnost, druženje in ustvarjanje ob praznovanju enega najpomembnejših krščanskih praznikov. Domačinke so kljub in predvsem zaradi praznikov, da bi popestrile dogajanje v občini v tem času, v razstavo vložile veliko svoje energije, spretnosti in znanja. Navdušujoči rezultati in pozitiven odziv obiskovalcev razstave so povrnili ves trud. V občinsko avlo niso vabile le kmečke žene in dekleta pred njo, ampak je vanjo vabil tudi prijeten vonj domačnosti, ki je prihajal iz nje. Vhod je krasila čudovita dekoracija, sveže spomladanske rože in iskri smeh naših domačink, ki so vsakega gosta prijazno pričakale. Oglede razstave je bil torej tudi priložnost za krajše druženje, saj so lahko obiskovalci ob ogledu poklepetali, postreženi pa so bili z različnimi prazničnimi prigrizki in zlahko kapljico, otroci pa tudi s posebno pozornostjo. Sodelujoče članice so povedale, da je ideja za

izdelavo razstave prišla na dan na enem izmed upravnih odborov. Tako so se odločile, da bodo nekaj izdelkov pripravile doma, ustvarjale pa bodo tudi na skupnih delavnicah v društvenih prostorih. »Najbolj ponosne smo na naše tradicionalne lokalne jedi, ker s tem ohranjamo našo nesnovno dediščino,« je povedala predsednica Društva kmečkih žena in deklet Sveta Ana Marija Kapl. Vsaka gospodinja je pri pripravi dobrot k receptu dodala veliko veselja in ljubezni, kar se je odražalo v dišečih hlebcih kruha, številnih poticah, pirhih, domači šunki, hrenu itd. Gospodinjje so vsestranske – razstavile so še izdelke iz krep papirja, voščilnice, številne kvačkane unikate in še marsikaj. Ob otvoritvi razstave so članice Društva kmečkih žena in deklet Sveta Ana oblekle nove obleke, ki jih bodo s ponosom nosile tudi ob prihodnjih dogodkih, kjer bodo sodelovale. Članice Društva kmečkih žena in deklet Sveta Ana so poskrbele za prijetno praznično vzdušje in hkrati za ohranjanje receptov za prihodnje rodove, za kar jim iskreno čestitam in jim želim še mnogo kreativnih idej ob prihajajočih dogodkih v naši okolici.

Anovški presmeci – tradicija, ki jo želijo ohraniti

Mojca Simonič, besedilo
Marjetka Kraner, fotografija

Pri Sveti Ani in v Rožengruntu so domačini združili moči in izdelali dva visoka presmeca – enega visokega 7 metrov in drugega 9 metrov.

Člani Krajevne organizacije Rdečega križa Lokavec (KORK Lokavec) so že 22. leto zapored združili moči in izdelali presmec ter ga odnesli pred Marijino kapelo v Rožengruntu. S tradicionalno izdelavo velikega presmeca vsako leto polepšajo cvetno nedeljo, presmec pa ponosno stoji ob kapeli, pozdravlja mimoidoče in združuje domačine. »Najvišji presmec, ki smo ga izdelali pred leti, je bil visok kar 22 metrov,« nam pove predsednik organizacije Karl Škrlec in

doda, da se v društvu trudijo ohranjati tradicijo ter z delovanjem želijo obogatiti dogajanje v kraju. Želijo si, da se tradicija izdelovanja presmecev ne bi izgubila, zato v izdelovanju vključujejo tudi mlajše rodove. Letošnji presmec je bil visok 7 metrov.

Pri Sveti Ani pa so izdelali še en visok presmec, in sicer so Dragu Ruhitlu, podpredsedniku PGD Sveta Ana, na pomoč priskočili mladi gasilci in izdelali 9 metrov visok presmec. Cvetno nedeljo so polepšali s prihodom in postavitvijo tega presmeca v cerkvi Svete Ane.

JAVNI RAZPISI

Obveščamo vas, da so od 25. aprila na spletni strani občine: www.sv-ana.si objavljeni naslednji javni razpisi:

- Javni razpis za podelitev priznanj Občine Sveta Ana v letu 2023,
- Javni razpis za sofinanciranje javnih kulturnih programov in projektov v Občini Sveta Ana v letu 2023,
- Javni razpis za podelitev denarnih nagrad dijakom in študentom, ki so v preteklem šolskem/studijskem letu dosegli nadpovprečne učne rezultate,
- Javni razpis za zbiranje predlogov za sofinanciranje programov in projektov raznih društev v Občini Sveta Ana v letu 2023,
- Javni razpis za izbor in sofinanciranje izvajalcev letnega programa športa v Občini Sveta Ana v letu 2023,
- Javni razpis za sofinanciranje nakupa malih komunalnih čistilnih naprav v Občini Sveta Ana v letu 2023,
- Javni razpis za sofinanciranje aktivnosti trajnostnega gospodarjenja z divjadjo v Občini Sveta Ana v letu 2023.

Razpisi bodo odprti do 26. maja.

Enota Doma Danice Vogrinec pri Sveti Ani

Mojca Simonič, besedilo

Pri Sveti Ani so v teku številni projekti, ki povezujejo generacije in krepijo medgeneracijsko sodelovanje. Mnogi se veselijo obljubljenega gradnje enote Doma Danice Vogrinec ter pogledujejo mimo Osnovne šole in športnega igrišča, kjer naj bi dom tudi stal ter v kraju pomenil veliko in pomembno pridobitev. Kaj je lahko lepšega kot zrela leta preživljati v rojstnem kraju in po dostopnih cenah, ki naj bi jih, glede na to, da bo šlo za javni zavod in ne zasebnega investitorja, zagotavljali?

Občina Sveta Ana je k investiciji prispevala stavbno zemljišče in gradbeno dokumentacijo, s strani Ministrstva za solidarno prihodnost pa smo prejeli navdihujoč odgovor glede gradnje enote Doma Danice Vogrinec v občini Sveta Ana v Slovenskih goricah. Izgradnja je namreč

uvrščena v delovni program investicij za leto 2023. V okviru projekta sta bila izdelana projektna in del investicijske dokumentacije, prav tako je bilo pridobljeno gradbeno dovoljenje. V zaključni fazi je postopek vpisa stavbne pravice v korist Republike Slovenije na zemljiščih, na katerih je predvidena gradnja in so v lasti Občine Sveta Ana. Občina Sveta Ana je že sprejela tudi investicijski program (IP), na osnovi katerega bo projekt uvrščen v načrt razvojnih programov proračuna Republike Slovenije (NRP). Glede na do zdaj izdelano investicijsko dokumentacijo je ocenjena vrednost projekta 5.606.856,34 evrov, od katerih naj bi proračun v letih 2023 in 2024 zagotovil 4.603.834,89 evrov.

Prav zares se torej v prihodnosti veselimo, da bo številnim domačinom zagotovljen prostor v enoti Doma Danice Vogrinec pri Sveti Ani.

Kakovostna anovška vina ponovno odlično ocenjena

Mojca Simonič, besedilo
Marija Kapl, fotografija

V sklopu projekta Vinogradniška učna pot Franca Postiča je bilo v letu 2011 zasajenih 86 trt in 24 različnih sort, ki so redke in so nekoč zaznamovale naše območje. Skrb za omenjene trte na Postičevi poti je prevzelo domače Društvo vinogradnikov Sveta Ana, ki je pred kratkim izvedlo tudi rez trte. Vino imajo shranjeno pri skrbniku le-tega, članu Marjanu Poliču. Trte na Postičevi poti predstavljajo del turistične destinacije, imajo učni pomen ob spoznanju različnih sort grozdja in so del nesnovne dediščine pri Sveti Ani.

Ob številnih aktivnostih društva je tudi letos potekalo ocenjevanje vin, katerega soorganizator je Kmetijski zavod Ptuj, ki določa

člane komisije. Med člani komisije je bil letos tudi član anovškega društva Matija Šenveter. Ocenjevanja vin na tem območju potekajo vse od leta 1992, in sicer že tradicionalno v Gostilni Eder pri Sveti Ani. Na ocenjevanje je prispelo 35 vzorcev, doseženi pa so bili odlični rezultati. Skupna povprečna ocena vina je dosegla 18,22 točk, najvišja dosežena je bila 18,73 za traminac Marjana Poliča.

»Z ocenjevanjem vin posredno prispevamo h kakovosti naših vin, saj določena mera tekmovalnosti med pridelovalci pomeni vlaganje truda in strmenje k napredku,« pove predsednik Društva vinogradnikov Sveta Ana Viktor Kapl.

Življenje so ji polepšali štirje otroci, danes pa se že veseli uspehov svojih vnukov. Draga Marija, naj vam služi zdravje in ostanite dobrovoljni v družbi svojih dragih!

90 let Marije Močnik

Mojca Simonič, besedilo
Petra Golob, fotografija

Letošnjo pomlad je pri Sveti Ani 90 let praznovala Marija Močnik. Njen jubilej so z obiskom počastili župan Martin Breznik ter člani Društva upokojencev Sveta Ana in Rdečega križa Sveta Ana. Marija je pri Sveti Ani pustila pečat predvsem z vrtenjem kuharice in mnogimi okusnimi kosili, ki jih je pripravila, ko je pomagala kuhati v osnovni šoli.

Športno doživetje s štrkom Jožkom – »dvakrat zlato«

Mojca Simonič, besedilo
Arhiv šole, fotografija

Na Osnovni šoli Sveta Ana se že več let zapored odločijo za sodelovanje na projektu Turistične zveze Slovenije in vedno znova so rezultati sodelovanja zelo uspešni. Letošnje leto so na omenjeni zvezi razpisali državni festival Športna doživetja bogatijo mladinski turizem. Osnovna šola Sveta Ana se je v okviru razpisa udeležila državnega srečanja Turizmu pomagala lastna glava, kjer so sodelovali z nalogo Športno doživetje s štrkom Jožkom in se uspešno predstavili na turistični tržnici ter se na šolo

vrnili s kar dvema zlatima priznanjema – za raziskovalno nalogo in predstavitev v celoti ter za najboljšo tržnico. Začetek zgodbe o štrku Jožku sega v lansko leto, ko so pri Sveti Ani izpeljali projekt doživljajske učne poti. Sodelujoči bodo pod mentorstvom učiteljic – Irene Rola Bek, Ane Šnofl in Božene Šmirmaul – sodelovali tudi na državnem srečanju vseh zlatih nalog v Medvodah pri Ljubljani, ki bo 11. maja.

LEPO JE deliti

Vljudno vabljeni na dobrodelni koncert otrok vrtca in učencev ter zaposlenih OŠ Sveta Ana s podružnico Lokavec z gosti, ki bo 18. 5. 2023, ob 17.00 v športni dvorani OŠ Sveta Ana.

Kolaktiv OŠ Sveta Ana

Ansambl Aktual

Pika na I

OSNOVNA ŠOLA Sveta Ana

Agnes Kojc

Na invalidskem vozičku se bori za priznanje enakovrednosti v družbi

Mlada Agnes Kojc se, tako kot njeni sovrstniki, prebija v odrasli svet. Po uspešnem magisteriju že pol leta išče zaposlitev, pri čemer ima oteževalno okoliščino: zaradi cerebralne paralize je priklenjena na invalidski voziček.

Barbara Ribič, besedilo
Osebni arhiv in Marko Pigac, fotografije

Umetniška duša, ki se je s svojo poezijo in prozo že večkrat predstavila na občinskih prireditvah v domačem Jurovskem Dolu in okoliških krajih, si v družbi želi enakopravnih in poštenih možnosti zaposlitve, predvsem pa priznanja, da so invalidne osebe oziroma osebe s posebnimi potrebami enakovredne in dragocen del aktivnega delovnega prebivalstva. Čeprav se razmere na različnih področjih vsakoletno izboljšujejo, pri potencialnih delodajalcih še opaža strah pred neznanim, v družbi na splošno pa z glasnim govorjenjem o sebi, cerebralni paralizi in svojih izkušnjah pospešuje deinstitutionalizacijo in tlakuje pot k boljšemu jutri za vse.

Namesto da bi nam dali priložnost, je prisoten nek strah

»Moj poklic je specifičen – sem prevajalka, tako da gibalna oviranost načeloma ne vpliva na moje delo. Sem pa pri nekaterih delodajalcih opazila zadržanost, še posebej, ko omenim, da bi se zaposlila za polovični delovni čas. Namesto da bi nam dali priložnost se izkazati in razviti svoje sposobnosti, je prisoten nek strah. Tega lahko morda pripišemo nepoznavanju našega stanja. Vsaka invalidnost je drugačna, zato ne moremo posploševati. Se mi pa zdi, da se končno vedno več govori o tem, o nas. Sploh zdaj, ko je bil sprejet zakon o osebni asistenci, smo res slišali, da smo lahko del aktivne družbe,« začne pogovor Agnes.

Pove, da ima s svojima asistentkama res srečo. »Z obema se dobro razumem, dajeta mi občutek nekakšne moči. So pa tudi v tem sistemu pomanjkljivosti, zaposleni,

ki svojega dela ne opravljajo s srcem, temveč iz čisto napačnih razlogov.« Izpostavi, da invalidne osebe niso nemočne, zanje ni treba le poskrbeti. So ljudje, osebe, tako kot vsi ostali, s svojimi željami, občutki, pričakovanji.

Osebno asistenco v večjem delu financira ministrstvo. Finančna obremenitev so zanjo in za njeno družino predvsem različni pripomočki in seveda dvigalo, ki so ga nekaj let nazaj uredili v domači hiši. Pri nabavi tega so se z izdatno pomočjo izkazali sindikat, Karitas in soobčani, za kar je Agnes zelo hvaležna. Ob tem izpostavi ironijo, ki jo opaža na področju zdravstva: »Terapije po petnajstem oziroma osemnajstem letu niso več brezplačne. Se pa pozablja, da kot odrasel potrebuješ enako vodenje in podporo kot otrok. Ni tako, da »prerasteš« svojo invalidnost. Potrebuješ vzdrževanje,« pove s polovičnim nasmehom na obrazu.

Ta se iskreno razširi, ko mi pripoveduje o domačem Jurovskem Dolu. Pove, da Občina Sveti Jurij v Slovenskih goricah dela korake v pravo smer, pohvali tudi opazen trud župana Petra Škrleca. »Med domačini se počutim sprejeto. Jurovski Dol postaja malo mesto, kar ima pozitivne in negativne lastnosti. V domačem kraju je vsa nova infrastruktura dobro prilagojena. Upam, da bo tako tudi z novo pošto poslovalnico in trgovino, ki sta zame za zdaj še nedostopni. Posebej lahko pohvalim tudi prenovljeno mestno središče v Lenartu.«

V naših čevljih je vsak prehod nekoliko težji

Agnes pove, da je imela že kot otrok

»srečo«, da so ravno v času njenega osnovnošolskega izobraževanja dogradili dvigalo, drugače bi bila prisiljena osnovno šolo obiskovati v bližnjem Lenartu. Pri tem sicer opaža, da so otroci s posebnimi potrebami še nekako del družbe, ko si odrasel, pa si bolj kot ne prepuščen svoji samoiniciativnosti. »Že ob vstopu na fakulteto sem ugotovila, da nisem več v varnem gnezdu. Enako kot vsi moji sovrstniki, le da je v naših čevljih vsak tak prehod nekoliko težji. Zato bi potrebovali podporno mrežo aktivnih invalidov, ki bi si pomagali in med seboj delili različne izkušnje ter primere dobre prakse.«

Prav obdobje študija pa je bilo za Agnes po drugi strani obdobje razcveta. »Prišla sem med enako misleče. Bili smo že toliko odrasli, da sem se počutila sprejeto.«

Uteho in moč išče v umetnosti

Prozo piše od četrtega razreda, poezijo je začela ustvarjati v srednji šoli. Sprva je šlo za najstniško, zaljubljeno poezijo, danes so njene pesmi filozofsko-refleksivne, prepletene z eksistencializmom. Zdaj na papir izliva tudi kratke zgodbe. Trikrat se je udeležila festivala mlade literature Urška, v Mariboru je na literarnih večerih nastopala pod okriljem študentske sekcije Slavističnega društva, svoj literarni večer je že imela v lenarški knjižnici in Voličini pod imenom Literarna čajanka. V domačem kraju bo literarni večer izvedla predvidoma jeseni, ko upa tudi, da bo že predstavljala svoj prvi roman: »Roman pišem že več let, ampak še ne vem, kdaj ga bom uspela zaključiti in izdati. Upam, da bo jeseni vsaj tako daleč, da bom o njem lahko kaj več povedala bralcem.« Umetnost je njen način iskanja same sebe in izražanja potlačenih občutkov. Skozi ustvarjanje išče svojo pot – kje, kaj, s kom.

Doma so stanovanje popolnoma prilagodili njenim posebnim potrebam, leta 2014 so zaradi vse težje obvladljivih stopnic uredili še dvigalo. Željo se ima osamosvojiti. Poslovna pot jo vleče v Ljubljano, je pa prepričana, da se bo slej ko prej vrnila v domači kraj, na podeželje.

Pogovarjava se o primerjavah življenja na vasi in v mestu. Pojasni, da v centru Maribora nihče razen

enega gostinskega lokala in ene trgovine nima urejenega stranišča za invalide. Tudi javno stranišče ni urejeno. Sliši se sicer banalno, a ravno zato je prav, da se o tem govori: »Zmeraj nam govorijo, da je za zdravje dobro popiti čim več tekočine – pride pa s tem tudi konstanto računanje: kdaj, kje in kako bom šla na stranišče.« Za stvari, ki so mnogim samoumevne, gibalno ovirane osebe potrebujejo izpolnjene določene pogoje in nedvomno več energije.

Slednjo Agnes ohranja z vsakodnevnim telovadbo, tedenskimi terapijami, plavanjem in hipoterapevtskim zdravljenjem s pomočjo konja. Tako vzdržuje kondicijo in ohranja zdravstveno stanje. »Opažam, da je res pomembno, kako si stvari razporedim čez dan. Ne smem pretiravati, kar je zame včasih težko, saj sem perfekcionista in sem si zadala visoke cilje.« Te dosega z neusahljivo podporo staršev in starih staršev. S širokim nasmehom na obrazu pove, da se med domačimi ni nikoli počutila drugačno. »Babi in dedi ter ati in mami so mi zagotovili, da sem vedno imela vse, za kar se jim ne bom mogla nikoli dovolj zahvaliti.«

Komaj zdaj, ob vstopu v odrasel svet, vidi, kako zaprta je družba

Z občutkom izključenosti se je soočala že konec srednje šole in tudi na fakulteti, najhujše obdobje pa je

sledilo ravno pred kratkim, po magisteriju. »Zdaj več ne gre za to, da ne bi sprejela sama sebe, temveč za sprejemanje v družbi. Ta te sili v produktivnost, in ko tega ne zmoreš, se počutiš manjvrednega. Tudi na področju partnerskih zvez še obstajajo zelo močni in grdi predsodki.« Ko poslušam o njenih izkušnjah in komentarjih, ki jim je bila priča, začutim njeno stisko. Agnes med razlaganjem s kretnjami obeh rok kaže, kako pomembno temo obravnavava. Tudi v meni se prižge iskrica nemoči, krivičnosti in borbenosti. »Komaj zdaj, ob vstopu v odrasel svet, vidim, kako zaprta je družba.« Na državni ravni bi si najbolj želela boljše možnosti zaposlovanja in več ozavešanja o tem, da so osebe s posebnimi potrebami lahko del aktivnega prebivalstva, da lahko sobivajo in prispevajo – tudi življenje tistih, ki niso delovno sposobni, je vredno in dragoceno. »Ta proces deinstitutionalizacije se mora izpeljati do konca,« pripomni Agnes. Problematiko vidi tudi v tem, da se v javnosti velikokrat izpostavlja osebe s težko obliko (tudi mentalne) invalidnosti, na aktivne invalide pa se večkrat pozabi. »O osebah v različnih zavodih se veliko govori, nas pa dajejo kar malo na stran, kot da ne obstajamo. Večkrat izvisimo,« zaključuje sogovornica.

Vsak od nas lahko k boljšemu jutri prispeva na svoj način, z majhnimi dejanji. Ko v svojem vsakdanu zasledimo stereotype ali predsodke, je prav, da nanje opozorimo. Že male geste, ki nekaterim še niso samoumevne, kot je neparkiranje na parkirnih mestih za invalide, lahko pomenijo ogromno. Agnes še optimistično pove, da pridno nabira tudi zelo lepe izkušnje, da ni vse samo črno. Še naprej bo glasno govorila o sebi, cerebralni paralizi in svojih izkušnjah. Vse v upanju, da jih ljudje dokončno prepoznajo kot normalen, običajen, vsakdanji del družbe, ki lahko enakovredno prispeva na vseh področjih življenja.

Predajanje znanja rodoslovja v sklopu Jurjevih dnevov

Barbara Ribič, besedilo in fotografija

V okviru letošnjega občinskega praznika pri Svetem Juriju v Slovenskih goricah so se v torek, 18. aprila, v kulturnem domu zbrali ljubitelji rodoslovja. Ljubiteljski zgodovinar Aleksander Purgaj in arhivski svetnik Arhiva Republike Slovenije Ivan Fras sta za zbrane pripravila predavanje pod »Od Deutschmana do Kocbeka«.

Na uri rodoslovja so zbrani spoznavali dva pomembna rojaka s Spodnjega Gasteraja. Johann Deutschman, rojen leta 1826, se je v času svojega umetniškega ustvarjanja na Dunaju podpisoval kot mestni orglar ter izdelovalec glasbenih avtomatov in

harmonijev. Glasbila je prodajal po vsej monarhiji, pa tudi v Ameriko. Druga tema popoldneva je bil Valentin Kocbek, oče politika, pisatelja in morda največjega pesnika Slovenskih goric Edvarda Kocbeka, o katerem je bilo v Jurovskem Dolu že veliko povedanega. Ivan Fras je obiskovalcem predstavil strokovni prikaz in razlago raziskave rodoslovja obeh znamenitih Gasterajčanov. Na praktičnih primerih je znanje, ki ga sam pridobiva že vrsto let, na preprost in razumljiv način predajal poslušalcem.

Ob koncu prireditve je župan Peter Škrlec v imenu občine prejel

reprodukcijo najstarejšega zemljevida fare Sveti Jurij v Slovenskih goricah, ki ga je leta 1820 na zahtevo graškega škofa ustvaril takratni jurovski župnik Franz Leich. Zemljevid je v Nadškofijskem arhivu v Mariboru

odkril prav Aleksander Purgaj, ki se je uspel dogovoriti tudi za dovoljenje za reprodukcijo. Občini ga je predal v želji, da ga ta izobesi na vidnem mestu, kjer bo v čast vsem občanom in občankam.

JAVNI POZIV

Občina Sveti Jurij v Slovenskih goricah v sodelovanju z Društvom vinogradnikov Sveti Jurij v Slovenskih goricah vabi vinarje na območju občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah k sodelovanju na izboru »Jurjevega vina«. Vinogradniki svoje vzorce prijavijo na obrazcih, objavljenih na spletu, in sicer je treba za vsako prijavljeno vino dostaviti po dve steklenici vina. Vzorce vin je treba dostaviti v torek, 9. maja, med 18. in 20. uro v Avlo Fredija Neuvirta (kulturni dom). Jurjevo vino bo ocenjevalna komisija izbrala v sredo, 10. maja, ob 17. uri v Avli Fredija Neuvirta in bo v naslednjem letu služilo kot protokolarno vino občine. Več o pogojih, ki jih morajo prijavljena vina izpolnjevati, pa na spletni strani občine oziroma če poskenirate QR kodo.

Lovci kuhali golaž na Celjskem sejmu

Ekipa Lovske družine Sveti Jurij - Jurovski Dol je kuhala lovski golaž na sejmu »Dnevi lovstva in ribištva« v Celju.

Nina Zorman, besedilo
Ivan Bračič, fotografija

Organizatorji Celjskega sejma so lovske družine iz Lovske zveze Slovenije povabili k sodelovanju na sejmu v kuhanju lovskega golaža, ki je potekalo v nedeljo, 19. aprila. Na vabilo se je odzvalo 13 ekip iz celotne Slovenije, izziv so pogumno sprejeli tudi v Lovski družini Sveti Jurij - Jurovski Dol.

A preizkus ni bil enostaven: po nekajdnevem prizadevanju so v lovski družini le uspeli v svojih vrstah najti kuharja, ki ima dovolj znanja in poguma za tako zahteven izziv. Povabilo se je hrabro odzval Mirko Majer, ki si je izbral tudi dva pomočnika: Marka Simoniča in sina Tomaža, ki sta bila zadolžena za podobo delovne mize, okrasitev in promocijo lovske družine. Mirko je kuhala golaž iz mesa junice damjaka, ki jim ga je poklonil lovski kolega

Dejan. Začimbe, ki jih je uporabljal, so bile kuharjeva skrivnost.

Za promocijo lovske družine in Slovenskih goric so svoj delež pristavili tudi razni donatorji – več kot 10 kosov salam so podarili nekateri člani lovske družine in drugi podporniki omenjenega dogodka. Ob pokušanju jurovskega golaža so lahko degustirali Jurjevo vino iz občine Sveti Jurij v Slovenskih goricah. Vse to pa je kaj hitro pošlo, kar dokazuje dobra obiskanost njihove stojnice. Prve tri najboljše ekipe so prejele praktične nagrade, naši Jurovčani pa so prejeli zahvalo za sodelovanje. Starešina Lovske družine Sveti Jurij - Jurovski Dol Ivan Bračič je povedal, »da je lep občutek, kadar so v društvu člani, ki s svojim delom skrbijo za promocijo društva in celotnega kraja«.

Ne moreš podariti življenja, lahko ga pa rešiš!

Nataša Lorenčič, besedilo
Jasna Senekovič, fotografija

V petek, 14. aprila, so v okviru Jurjevih dnevov predstavniki Občinske organizacije Rdečega križa Sveti Jurij v Slov. goricah izvedli krvodajalsko akcijo, nato pa so v sodelovanju z Osnovno šolo Jožeta Hudalesa v svoje vrste sprejeli učence od prvega do četrtega razreda. Mentorica mladih članov Barbara Waldhütter je izpostavila, da so prav otroci tisti, ki so se že večkrat izkazali v dobrotelnosti: »Na naši osnovni šoli spodbujamo dobrotelnost in pomoč ljudem v stiski skozi različne projekte in aktivnosti.«

V sodelovanju z Zdravstvenim domom Lenart so v nedeljo, 16. aprila, organizirali brezplačne meritve krvnega tlaka, holesterola in sladkorja v krvi. V organizaciji

se trudijo čim bolj pozorno spremljati tudi ranljive skupine. Vsako leto tako skupaj z Občino Sveti Jurij v Slovenskih goricah in Društvom upokojencev Sveti Jurij v Slov. goricah z majhno

pozornostjo presenetijo vse krajanke in krajanke, ki so že dopolnili častitljivih 90 let in ki jim zdravje ne dopušča več samostojnega življenja. Tako so letos obiskali več kot 30 občanov oziroma občank.

Četrtek, 27. april 8.00	Jurjev pohod trg v Jurovskem Dolu <i>Društvo mladih Jurovski Dol, pohod vodi Miroslav Breznik</i>
Petek, 28. april 16.00	Tradicionalno srečanje gasilcev PGD Sv. Jurij v Slov. goricah in lovcev LD Sv. Jurij Jurovski Dol lovski dom <i>LD Sv. Jurij Jurovski Dol</i>
Sobota, 29. april 17.00	Postavitev prvomajskega drevesa pri gasilskem domu <i>PGD Sv. Jurij v Slov. goricah</i>
Petek, 5. maj 9.00 - 17.00	Dan odprtih vrat Učnega čebelnjaka Čebelnjak pri OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol <i>Čebelarstvo društvo Sv. Jurij v Slov. goricah</i>
Sobota, 6. maj 10.00	Rekreativni kolesarski maraton Jurovski Dol po občini <i>Kolesarska sekcija ŠD Sv. Jurij v Slov. goricah</i>
Nedelja, 7. maj 14.00	Kmečke igre Športni park Jurovski Dol <i>Društvo kmečkih gospodinj Sv. Jurij v Slov. goricah</i>
Sreda, 10. maj 17.00	Izbor Jurjevega vina kulturni dom <i>Društvo vinogradnikov Sv. Jurij v Slov. goricah</i>
Sobota, 20. maj	Sprejem gasilskega vozila – ansambel Saša Avsenika
Nedelja, 28. maj	Jurjevo srečanje folklornih skupin in 50-letnica FS Jurovčan

Jurjevi dnevi
2023

Zemlja se segreva, podnebje se spreminja.

Spomladansko čiščenje ali lepše – Rabota

Nataša Bauman, besedilo
Jože Leutgeb in Simon Kos, fotografiji

Ob segrevanju zemlje in spremembi podnebja je še kako pomembno, kaj in koliko naredimo, in še kako pomemben je vsak, še tako majhen razmislek ali poseg v tej smeri. Zato je silno pomembno tudi poudariti ta pomemben učinek posameznika v družbi, kar skupinsko čiščenje okolja, kot je v Sveti Trojici steklo v soboto, 1. aprila, zagotovo je. Turistično društvo Sveta Trojica ter naselja Spodnja Senarska in Spodnje Verjane so združili svoje moči in se lotili tako imenovane rabote. Članom Turističnega društva Sveta Trojica je uspelo zbrati dvajset ljudi, ki so čistili okolico brunarice pri jezeru,

stopnice, ki vodijo od jezera do cerkve, delno tudi okolico cerkve. Porezali in očistili so tudi tako stari kot novi sadovnjak ter zmleli odvečno vejevje. Koristno raboto so zaključili z druženjem ob malici in pijači. Kdo pa pravi, da v teh norih časih ni mogoče združiti prijateljskega s koristnim in sodelovati v tovrstnih akcijah?

Na drugem koncu občine – v Spodnji Senarski in Spodnjih Verjanah so s traktorsko mehanizacijo izvajali vzdrževalna dela na kolovoznih poteh, pobrali odpadke in smeti po celotnem področju (nabrali so celo 80 kg smeti,

kar pomeni celo avtomobilsko prikolico), navozili so nov asfalt v luknje na cestah in jih poravnali s traktorjem ali ročno, obrezali drevesa in veje, ki so ovirali nemoteno povezanost cestnih poti, mulčili zaraščene predele ob cestah in odpeljali odpadne veje. Seveda tudi ta skupina – je štela več kot 30 udeležencev – ni pozabila na to, da se je tudi ob delu mogoče prijetno družiti in se imeti lepo. Občinski svetnik Simon Kos o izvedbi delovne akcije pravi naslednje: »Čistilna akcija ali tako imenovana rabota je v naših krajih zelo pomembna – med občani na podeželju je začititi veliko mero spoštovanja, kadar je govora o »raboti«. Vsak rad ponudi svoje orodje, mehanizacijo ali samo pridne roke, da naredi nekaj dobrega za svoj domači kraj. Dogodek ima več pozitivnih učinkov: ne gre samo za čiščenje okolja, v katerem živimo, z njim tudi posredno vzgajamo – mlajše in starejše, da v prihodnje ne bodo odlagali odpadkov v naravo ali bodo bolj pozorni, če

koga pri tem početju zalotijo. Skrbimo za vizualno podobo kraja in omogočamo lažji dostop in uporabnost z urejanjem kolovoznih poti, odstranjevanjem vejevja itd. Pripomoremo tudi k dodatni fizični aktivnosti z gibanjem v naravi.

Na koncu velikokrat pozabljeno in vendar zelo pomembno, predvsem v teh čudnih sodobnih časih, je prostovoljno delo. Z druženjem in komunikacija med krajanji spodbujamo tudi povezovanje in sodelovanje. Povezovanje in sodelovanje krajanov na takšnih dogodkih lahko dolgoročno pomenita več za delovanje celotne lokalne skupnosti, kot je na prvi hip zaznati.«

Dober in iskren namen vseh sodelujočih v trojiški raboti je prepoznala tudi narava in dan nagradila z lepim sončnim vremenom, čeprav je vremenska napoved ves teden obljubljala dež.

Kreativne figure – ovčke, zajčki, košarice in pisanice – so našle prostor v rustikalnih kulisah, ki spominjajo na preteklost, obujajo tradicijo in običaje naših prednikov. Tako je lahko obiskovalec tako rekoč stopil v – danes bi rekli – dnevno sobo prejšnjega stoletja, ki jo je na primer pripravilo naselje Zgornji Porčič s pripisom *Pogrinjek – bilo je nekoč*. Razstavi dodano vrednost daje umetniški pridih, ki ga poudarijo slike in številne umetniške novosti. Letos je na poseben način razstavo obogatila Polona Šorgo, ki se je odločila za upodobitev Ivana Cankarja in Lepe Vide, ki jo je pisal prav v Sveti Trojici. Polonina zgodba o njenih pisanicah je posebna: »Zgodbica o pirhih Pisanka je risanka, ki se je začela z mojimi otroki in prvimi kreativnimi velikonočnimi delavnicami v domači kuhinji, ko smo za velikonočne praznike barvali pirhe in pripravljali dekoracijo za veliko noč. Prvi pirhi so dobili oči, ušesa, repke in nasmejana usta. Skupaj smo pripravljali tudi pirhe za ostale otroke v družini, nečake in nečakinje, ki smo jih obiskali med prazniki in jim te kreacije podarili kot pisanko. Mene je vedno v teh dneh še malo zaneslo v nočno ustvarjanje in takrat so nastajali razni obrazi, raznoliki motivi in figure iz risank, stripov, karikatur ter ostalih umetniških in sodobnih kreativnih del, ki so me navduševali. Inspiracij in idej danes ne manjka, so le en klik stran. In tako sem vsako leto pred velikonočnimi prazniki, po navadi zvečer in ponoči, ustvarjala in nadgradila idejo s kakšno novo zgodbo. Najbolj zanimiva je bila sestavljanica iz treh jajčk, dveh oči in smrčka z usti.

Ivan Cankar in njegova Lepa Vida našla upodobitev na velikonočnih pisanicah

Nataša Bauman, besedilo
Polona Šorgo, fotografija

V pisanem znamenju velikonočnih praznikov je bila tudi letos trojiška Samostanska klet, kjer so prizadveni krajanji postavili pestro razstavo pisanic ali velikonočnih pirhov. Pri postavitvi razstave so sodelovalno moč združila naselja Zgornji Porčič, Spodnja Senarska, Zgornja Senarska, Spodnje Verjane in Turistično društvo Sveta Trojica, Društvo upokojencev Sveta Trojica, Osnovna šola in vrtec Sveta Trojica, Društvo vinogradnikov Sveta Trojica, Ivanka Ploj, družina Diemat, Barbara Borlovan, likovna šola ArtRoba, Polona Šorgo in VDC Polž Maribor.

Polona Šorgo je pripravila pisanko posebne vrste.

Odziv otrok in navdušenje sta bila izjemna. Tudi pričakovanja, kaj bo nastalo letos izpod mojih rok, je

postalo tradicionalno ne samo v družini, tudi širše v družbi prijateljev in znancev, ki so spremljali moje

objave. V trinajstih letih se je takšnih kreacij kar nabralo. Letos sem na pobudo podžupanje Natalije Roškar

Nedok dobila tudi možnost, da razstavim svoje kreativne pisanke, in zdaj sta tu sestavljanici »Zmajji imajo mlade« in »Cankar z Lepo Vido«. Polona še doda, da se je ideja o Cankarju in Lepi Vidi porodila že lani, ima pa prav posebno ozadje. Nastanek pisanic, na katerih sta upodobljena Cankar in Lepa Vida iz njegove istoimenske drame, je povezan z dejstvom, da je Ivan Cankar v času bivanja v Sveti Trojici, torej od jeseni 1910 do pomladi 1911, rad prihajal v Zgornji Porčič na viničarijo Kirbiševih, »in to je točno tu, kjer mi sedaj kot družina živimo. Ker moji pirhi ne spadajo v najbolj tradicionalne in niso povezani s klasično simboliko velike noči, sem jih povezala z zgodbo našega kraja,« pove nasmejana Polona.

Razstavo pirhov je v sodelovanju z Občino Sveta Trojica organiziral Zavod za turizem. Za to, da je bila razstava obiskovalcem od daleč in blizu dostopna tudi v prazničnih dneh, so poskrbeli prijazni člani društev, ki so s svojim prostovoljnim delom skrbeli za bogatejšo in gostoljubno ponudbo našega kraja.

Na pirhih sta svojo upodobitev našla tudi Ivan Cankar in njegova Lepa Vida.

TrojicaFest

Lara Loparič, besedilo
Arhiv občine, fotografija

Letošnje poletje se bo Sveta Trojica v Slovenskih goricah spet prelevila v pravo glasbeno središče. Med 15. in 18. junijem se bo namreč odvil TrojicaFest, ki bo na odru gostil vrhunske slovenske glasbenike. Organizatorji so že razkrili, kdo so glavni nastopajoči, in zagotavljajo, da bo festival letos še bolj raznolik in razigran kot doslej.

TrojicaFest je z leti postal priljubljen poletni dogodek v regiji, saj vsako leto privabi številne obiskovalce iz vse Slovenije in tujine. Tokrat bo organizator Zavod za turizem Sveta Trojica v Slovenskih goricah poskrbel, da bo na trojiškem trgu spet živahno in glasno ter da se bodo obiskovalci lahko prepuščali ritmom vrhunskih slovenskih glasbenikov. Glavni nastopajoči bodo letos **Nina Pušlar, Žan Serčič, skupina Mi2 in Kvatropirci**. Nina Pušlar, ena najbolj priljubljenih slovenskih pevk, bo svoje oboževalce razveselila s svežim glasbenim programom, ki ga bo predstavila na odru TrojicaFesta. Žan Serčič, mladi in perspektivni slovenski glasbenik, pa bo predstavil

trenutno najbolj priljubljene skladbe. Skupina Mi2, ki že več kot dve desetletji slovi kot ena najbolj priljubljenih rock skupin pri nas, bo na odru TrojicaFesta zagotovo poskrbela za nepozaben rock spektakel. Kvatropirci, edinstvena zasedba, ki združuje ljudsko glasbo in moderne ritme, pa bodo obiskovalce zazibali v prijetne ritme.

Poleg glavne festivalske ponudbe bodo obiskovalci lahko uživali tudi v pestri kulturni in kulinarični ponudbi ter v zabavnih aktivnostih. Organizator je

poskrbel za bogat spremljevalni program, ki bo obiskovalce navdušil s pestro ponudbo glasbenih, plesnih in kulturnih dogodkov, razstavami ter številnimi drugimi aktivnostmi za odrasle in otroke. Za tiste, ki se radi sproščajo ob dobri hrani in pijači, pa bo na voljo tudi bogata kulinarična ponudba na »Ulici okusov«.

TrojicaFest 2023 bo tako zagotovo ponudil nepozabno glasbeno doživetje v prelepem okolju Slovenskih goric ter veliko priložnosti za druženje in zabavo.

Sanacija plazu in ureditev krožišča v naselju Sveta Trojica v Slovenskih goricah

Nataša Bauman, besedilo
Arhiv občine, fotografija

Marca so se začela dela na cesti Lenart–Sveta Trojica, kjer je po sanaciji plazu predvideno krožišče, ki bo bistveno izboljšalo varnost in preglednost obstoječega križišča. Izvajalec del je podjetje GIC GRADNJE, d. o. o. Naročnik del je Republika Slovenija, Ministrstvo za infrastrukturo, Direkcija RS za infrastrukturo, Občina Sveta Trojica pa je sofinancer. Sanacija plazu zajema izgradnjo podporne konstrukcije v obliki sidrane pilotne stene, piloti bodo pozicionirani delno v eni in delno v dveh vrstah, nov nasip za cesto, ureditev odvodnjavanja in ureditev komunalnih vodov, torej elektrika

in vse ostalo, sledila bo izgradnja krožišča. To pomeni ureditev širokokrakega krožišča, priključnih cest, površin za pešce in kolesarje, odvodnjavanja, cestne razsvetljave, prometne signalizacije, oznak za

pomoč slepim in slabovidnim ter nasipnih brežin. Vrednost projekta znaša tri milijone evrov in je sofinanciran s strani Republike Slovenije, Direkcije za infrastrukturo.

Ema Erjavec praznuje častitljivih 90 let

Nataša Bauman, besedilo
Arhiv občine, fotografija

Devdeset svečk je na svoji rojstnodnevni torti 11. aprila upihnila gospa Ema Erjavec, ki se je rodila v Zgornjem Porčiču, kjer živi še danes. Trdoživa gospa še zmeraj dobro poskrbi zase, pa tudi za okolico hiše ipd. Njen vsakdanjik najbolj popestrita hči in vnuk, ko jo prideta obiskat. Seveda pa se zna tudi sama dovolj zaposliti. Dragocene izkušnje njenega življenja so privedle do naslednjega recepta za dolgo in zdravo življenje: delo krepki duha,

čim več gibanja, zdrava in domača hrana ter veliko dobre volje.

Pri slavljenki so bili podžupan Občine Sveta Trojica v Slovenskih goricah Smiljan Fekonja in tajnica funkcionarja Lyra Jeler, predstavniki Občinske organizacije Rdečega križa Sveta Trojica ter predsednik in članice Društva upokojencev Sveta Trojica. Gospe Emi so ob pozornosti zaželeli še obilo zdravja, ki naj ji služi še mnoga leta.

Sveta Trojica v Slovenskih goricah

Nedelje ob jezeru

Napihljivo igralo za otroke

Street food ponudba in zabava ob Trojiškem jezeru

Vsako nedeljo animacijski program

Med aprilom in septembrom 2023

- 23. APRIL
- 7. MAJ
- 21. MAJ
- 11. JUNIJ
- 25. JUNIJ
- 2. JULIJ
- 27. AVGUST
- 10. SEPTEMBER
- 17. SEPTEMBER
- 1. OKTOBER

Informacije o dogodku
turizem@svetatrojica.si
031 / 702 - 904

V primeru slabega vremena se dogodek preseljuje na nov (nedeljski) datum

Vsaka pridobitev je razlog za veselje, hvaležnost in ponos

Nataša Bauman, besedilo
Nada Duh, fotografija

Naselje Osek je v tem mesecu zasijalo v novi luči. Infrastruktura, ki prispeva pomemben del k standardu bivanja, je dobila svoj zaključek. Skoraj po letu dni se je zaključilo delo na kolesarki skozi center Oseka, ki ima zdaj povsem novo podobo s pločnikom, kolesarsko stezo, razsvetljavo in vsemi potrebnimi kanaletami, ki v kraj pripeljejo boljše pogoje bivanja. To je zagotovo ena večjih pridobitev v zgodovini tega kraja.

KOTIČEK ZA

humor

Za ohranjanje zdravja in dobro telesno kondicijo doktor Emeršič priporoča: »Kozarec humorja in eno jabolko na dan!«

V čakalnici zdravstvenega doma čakajoča pacientka nagovori gospoda poleg sebe: »Oprostite, je vam padel mobilni telefon na tla?« Gospod pobrska po žepih sukniča in odgovori: »Tukaj ga nimam. Mogoče pa je res meni padel.« Ozre se še po tleh in se spomni: »Saj res ... ne, ni moj. Mojega sem doma vrgel skozi okno.« Gospa se začudi: »Ja, kako pa to?« »Kaj vi tega ne naredite, ko vklopate letalski način?« se začudi sogovorec.

Nataša Bauman, besedilo
Boris Oblak, karikatura

Maj vabi na cvetoče in knjižne travnike!

Knjižnica Lenart, besedilo
Rosana Lorbek, fotografija

Ko noč na zemljo se spusti, kresnička domek zapusti, na ritki lučko si prižge in njena rajža se prične. Ta citat je za otroke spesnila Alenka Bervar, ki smo jo v aprilu gostili v Knjižnici Lenart. Pa tudi sicer smo rajžali v vrtca v Selcih in Voličini ter obiskali SVZ Hrastovec, Dom sv. Lenarta in Dom sv. Agate – vse to s knjigo v roki. April je še posebej posvečen knjigam, saj 2. aprila obeležujemo mednarodni dan knjig za otroke, prav na obletnico rojstva danskega pisca pravljic Hansa C. Andersena, 23. aprila pa praznujejo vse knjige svoj svetovni dan in dan avtorskih pravic. V vseslovenski pobudi Noč knjige 2023 so se tako znašli tudi trije naši dogodki – druženje z avtorico pesniške zbirke Hečne pesmice Alenko Bervar, Noč knjige podnevi za otroke in literarni večer z avtorji kratkih zgodb, ki so nastale na delavnici ustvarjalnega pisanja pod vodstvom Tatjane Plevnik v organizaciji JSKD v Ljubljani.

Sodelovala sta tudi dva naša lokalna avtorja, Nataša Bauman in Igor Plohl, dogodek pa smo pripravili v sodelovanju z OI JSKD Lenart. Ker se nekateri že prav kmalu odpravljate na oddih na morje ali v planine, vam knjižničarke z veseljem pripravimo popotno bralno torbo, v kateri letos ne sme manjkati serija Temačna Irska slovenske avtorice Mojce Rudolf – prvi del nosi naslov Solze, ki jih ni in drugi del, ki je izšel letos, Nasmeh, ki molči. K temu bi dodali še nemški roman Sprehajalec knjig (Henn Carsten) o dostavljavcu knjig, ki nam obenem natrosi še več bralnih idej, pa katero izmed knjig, ki so izšle v zbirki Velike ženske založbe Učila International (Maria Montessori, Frida Kahlo, Coco Chanel, Marie Curie, Diana in še bi lahko naštevali). Nas sta navdušila tudi ženski roman Kita (Laetitia Colombani), ki nam je dal misliti o življenju, pa kriminalka slovenske avtorice Agate Tomažič Čmrlejev žleb, Samo Rugelj pa

Del Penove zapuščine na razstavi v Sveti Trojici

nas v svoji knjigi Soncu naproti odpelje na Kreto. Še več bralnih idej vas čaka na naši spletni strani (www.knjiznica-lenart.si), na portalu Dobre knjige, kjer sodelujemo tudi mi, ter seveda v Knjižnici Lenart in njenih enotah v Voličini, Sveti Ani in Cerkvjenjaku. Del naše

domoznanske zbirke, tako imenovane Penove zapuščine, smo razstavili na velikonočni razstavi v Samostanski knjižnici v Sveti Trojici. V prostore Knjižnice Lenart pa do 15. maja vabi razstava likovnih izdelkov 5. razredov Osnovne šole Lenart.

Šolsko športno tekmovanje v odbojki v znamenju sodelovanja

Barbara Ribič, besedilo
Luka Sambolec, fotografija

Osnovnošolski slovenskogoriški šol so se zadnji četrtek v marcu pomerili na šolskem športnem tekmovanju v odbojki. Letošnja gostiteljica je bila Osnovna šola Benedikt, na kateri se je zbralo približno osemdeset učenk in učencev osmih in devetih razredov iz sedmih okoliških osnovnih šol.

Prvo in drugo mesto sta si tako v moški kot v ženski kategoriji priigrali ekipi OŠ Lenart in OŠ Benedikt, le da v zamenjanem vrstnem redu. Med dečki so se najbolje odrezali Lenartčani, sledili so jim učenci OŠ Benedikt, tretje mesto pa so si priborili fantje iz OŠ Voličina. Med dekleti se je na najvišjo stopničko povzpela OŠ Benedikt, srebro je romalo v

roke učenk OŠ Lenart, bron pa je pripadel dekletom iz OŠ Sveta Ana.

Ker se je tekmovanja udeležilo kar sedem osnovnih šol – OŠ Lenart, OŠ Voličina, OŠ Sveta Ana, OŠ Benedikt, OŠ Cerkvjenjak, OŠ Sveta Trojica in OŠ Jožeta Hudalesa Jurovski Dol – so ekipe najprej odigrale tekme v skupinah. Tiste ekipe, ki so se na predtekmovanju dobro odrezale, so se nato pomerile še za končno razdelitev prvih treh mest.

Čeprav je bila osrednja tema tekmovanja v odbojki, poskušajo učitelji športa skozi aktivnost otrokom približati tudi druge vrednote. Čez dan so otroci utrjevali že obstoječa prijateljstva, sklepali nova

poznanstva, spoznavali druge šole in jih primerjali s svojimi, domov pa so seveda odšli bogatejši tudi za neprecenljivo izkušnjo tekmovanja. Vodja tima športnih pedagogov Luka Sambolec je ob tem izpostavil odlično nivo sodelovanja med šolami na športnem področju. Vsako leto namreč skupaj organizirajo tudi medšolska tekmovanja v nogometu, košarki, atletiki itd., ki se jih udeležujejo športniki iz vsake od omenjenih šol, najuspešnejši pa se odpravijo tudi na regijska tekmovanja v Maribor. Kot zapisano, tekmovalci v domač kraj ne prinesejo le odličnih športnih rezultatov, temveč tudi nova znanja in ideje za nadaljnji razvoj lastne osnovne šole.

V Lenartu nastaja obetavna generacija tekvandoistov

Barbara Ribič, besedilo
Arhiv društva, fotografija

Lenartčan Sven Hojs, sicer evropski prvak v taekwondoju, v športni dvorani v Lenartu dvakrat tedensko svoje znanje prenaša na nadobudne mlade športnike. Lenarška podružnica deluje pod okriljem Kluba borilnih veščin Hwarang - Športni center Barada, kjer Sven še pili svoje veščine. V začetku aprila sta se dva izmed Svenovih varovancev, skupaj z 22 mladimi tekvandoisti iz Maribora, udeležila Zajčkovega Turnirja v Šempetru v Savinjski dolini. Med več kot 250 prijavljenimi tekmovalci sta Jaš Muraus in Jure Golobič, vsak v svoji kategoriji, dosegla odlični tretji mesti. Jaš Muraus je tretje mesto dosegel v kategoriji starejših kadetov (od 10 do 13 let) do 45 kilogramov, Jure Golobič pa je bil tretji med mlajšimi kadeti (do 10 let) do 39 kilogramov.

Klub Borilnih Veščin Sun Šempeter je tudi letos organiziral odlično tekmovanje v taekwondoju otroških kategorij. Tako imenovan Zajčkov Turnir, ki je potekal v Športnem centru Šempeter-Vrtojba, je namenjen otrokom do dopolnjenega 14. leta starosti.

Več kot 250 mladih tekvandoistov se je potegovalo za medalje in diplome v različnih kategorijah. Trener Sven Hojs je bil na osvojene rezultate ponosen in je povedal: »Za moja fanta je bil to čisto prvi pravi turnir.

Pokazala sta lahko vse, kar sta se do sedaj naučila. Pridobivanje takšnih konkretnih izkušenj je v razvoju mladih športnikov še kako pomembno; ne le za nabiranje ogromnih količin znanja, temveč tudi za grajenje samozavesti in spletnje novih poznanstev v našem svetu. Doseženi rezultati – s katerimi smo več kot zadovoljni, bravo Jaš in Jure! - so potrditev, da delamo dobro.«

Sven Hojs ob tej priložnosti vabi k vpisu vse osnovnošolske otroke iz Lenarta in okolice, pri čemer seveda apelira na starše; naj svoje otroke spodbudijo k športnem udejstvom in jim s treningi taekwondoja ponudijo oziroma omogočijo kvalitetno gibanje.

Kar tri folklorne skupine uvrščene na regijsko srečanje

Mojca Simonič, besedilo
Jan Kocbek, fotografija

Pod okriljem Območne izpostave Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti Lenart v sodelovanju z Občino Lenart so na Maroltovem območnem srečanju ponovno zaplesale folklorne skupine. Nastopilo je pet folklornih skupin: Folklorna skupina Mravlja Lenart, Mladinska in odrasla folklorna skupina Jurovčan, Folklorna skupina KD Cerkevjak in Folklorna skupina KD Sveta Ana. Tokratno srečanje je strokovno spremljala Klavdija Žabot in uspeh napredovanja na regijsko raven pripisala kar trem skupinam – Mladinski folklorni skupini Jurovčan, Folklorni skupini KD Cerkevjak in Folklorni skupini KD Sveta Ana.

Mladinska folklorna skupina Jurovčan, ki deluje pod okriljem KD Ivan Cankar Jurovski Dol, se je predstavila z odrsko postavitvijo *Zabava na vasi*, ki sta jo oblikovali vodji skupine Nevenka Gungl in Cilka Neuvrit. Po zbadljivki, ljudski pesmi z naslovom Eno takšo bi rad, so se fantom na odru pridružila dekleta; na druženju je prišlo do zapletov – do pretepa za prevlado na plesišču. Med njihovim plesom je bil oder poln mladostne energije in veselja.

Po nekaj letih mirovanja pa na odrih ponovno vidimo Folklorno skupino KD Cerkevjak. S figuralno bogatim vzhodnoštajerskim plesnim izročilom so se z odrsko postavitvijo *Ti si moja, jaz sem tvoj* tudi oni

uvrstili na regijsko srečanje. V njihovi koreografiji vidimo plese, ki od plesalcev zahtevajo veliko mero natančnosti, hitro vrtenje in možnost, da izrazijo svoj temperament. Njihovi vodji sta Rok Kurnik in Bojan Glaser; slednji je tudi avtor koreografije.

Folklorna skupina KD Sveta Ana se je na regijsko srečanje uvrstila z odrsko postavitvijo *Bistra je Múra*. V njihovi koreografiji prekmurskih pokrajin je tako v plesih kot v pesmi močno izražen madžarski folklorni vpliv. Skozi postavitev so se z natančnimi koraki predstavili s plesi šamarjanka, štajeriš, cvajšrit in čardaš. Vodja skupine in avtor koreografije je Bojan Glaser.

Zbiranje odpadkov “Manj je več”

Milena Grabušnik in Tanja Kosec, besedilo in fotografija

V okviru projekta Manj je več, v katerega je vključenih 5 LAS iz Slovenije in LAS iz Irske, želimo z eno izmed aktivnosti pokazati, da odpadna plastika ni le odpadke, temveč je lahko tudi pomembna sekundarna surovina. Iz odpadne plastike, ki nastaja v šolah ali doma, bo podjetje Skaza, d. o. o., naredilo nov material in iz njega izdelalo omejeno serijo kuhinjskih kompostnikov.

K sodelovanju sta se

vključili Osnovna šola Sveta Ana in Osnovna šola Lenart, na katerih so učenci pridno zbirali plastične zamaške in rabljene zobne ščetke. Ti odpadki imajo zaradi čistosti materiala in dobrih predelovalnih lastnosti pred drugimi bistveno prednost, saj je manj možnosti za morebitne napake ali deformacije produktov. Projekt Manj je več je nastal s finančno pomočjo Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Postani aktivist/prostovoljec!

Jožica Krajner, besedilo

Pri izpolnjevanju svojega poslanstva potrebujemo pomoč prostovoljcev, ki želijo narediti nekaj dobrega, obenem pa uživajo v tem poslanstvu. Aktivisti oziroma prostovoljci boste z vašim poslanstvom pomagali pri organizaciji srečanja starejših oseb, krvodajalskih akcijah ter obdarovanju starejših in pomoči

potrebni v vašem domačem okolju. S tem boste dobili priložnost bolje spoznati svoje sokrajane, aktiviste/prostovoljce, prav tako pa boste s tem obogatili vaše vrednote.

Če se nam odločite pridružiti v obliki prostovoljstva, bomo zelo veseli, saj smo prepričani, da lahko samo z združenimi močmi spremenimo svet

na bolje in pomagamo pomoči potrebnim ljudem.

Prijavite se lahko prek elektronske pošte lenart.ozrk@ozrks.si ali se v času uradnih ur Območnega združenja Rdečega križa Lenart oglasite v **pisarni na Nikovi 9 v Lenartu**, lahko pa tudi pokličete na telefonsko številko **02 720 72 72**.

OVTAR VAS VABI

Napovednik dogodkov

Sreda, 26. april

- ob 20. uri | **Matjaž Javšnik - komedija Striptiz** | Dom kulture Benedikt | Vstopnina

Nedelja, 30. april

- ob 18. uri | **Kresovanje s Fletnimi muzikanti** | Gasilski dom Osek | PGD Osek
- ob 18. uri | **Postavitev majskega drevesa in kresovanje v Benediktu** | Travniki za Fišerjevo kapelo | PGD Benedikt in LD Benedikt

Ponedeljek, 1. maj

- med 9. in 10. uri | **Prvomajski pohod na Zavrhu** | Začetek pohoda je na Trgu osvoboditve v Lenartu | V Zavrhu bo nastopil Ansambel Zadetek
- ob 9. uri | **Pohod po Anini poti** | Zbirališče je pri razgledni ploščadi pri Sveti Ani | TD Sveta Ana in Občina Sveta Ana

Sreda, 3. maj

- ob 16. uri | **Juhu, dočakali smo maj, vsi v knjižnico zdaj! Pravljичno srečanje za otroke** | Knjižnica Lenart

Sobota, 6. maj

- od 13. in 17. uro | **Čajanka pod krošnjami z Miško Pušenjak, Alenko Leber Vračko in Tilko Cehl** | Zeliščni vrt „Pri Jožici“, Jakobski Dol | Vstopnina

Nedelja, 7. maj

- med 9. in 11. uro | **Zbiranje prijav za brezplačno meritev krvnega sladkorja** | razgledna ploščad v četru Svete Ane | Društvo diabetikov Lenart

Četrtek, 11. maj

- ob 17. uri | **Regijska revija twirling in mažoretnih skupin - POVEZANI S PALICO 2023** | Športna dvorana Benedikt

Petek, 12. maj

- ob 20. uri | **Admir Baltić - monokomedija Slaba družba** | Kavarna K'fe | Vstopnina

Nedelja, 14. maj

- med 9. in 11. uro | **Zbiranje prijav za brezplačno meritev krvnega sladkorja** | Benedikt - stojnica na trgu | Društvo diabetikov Lenart

Torek, 16. maj

- ob 9. uri | **OBJEM BESED – zaključek bralnega projekta VDC Polž, enota Lenart** | Knjižnica Lenart

Sreda, 17. maj

- ob 16. uri | **Poučna pravljичna ura ob zeliščni gredici pri Knjižnici Lenart**

Četrtek, 18. maj

- ob 17. uri | **Dobrodolni koncert Lepo je deliti** | Športna dvorana OŠ Sveta Ana | OŠ Sveta Ana

Sobota, 20. maj

- **Sprejem gasilskega vozila in zabava z ansamblom Saša Avenika** | PGD Sveti Jurij

Četrtek, 25. maj

- ob 18. uri | **Šepetanja src med korono** | Predstavitve knjige Zorana Šteinbauerja in Irene Demšar z zaključkom bralne značke za odrasle 2022/23 | Knjižnica Lenart

Nedelja, 28. maj

- ob 15. uri | **Jurjevo srečanje folklornih skupin in 50 letnica Folklorne skupine Jurovčan** | Kulturni dom Jurovski Dol | KD Ivan Cankar Jurovski Dol

KRVODAJALSKA AKCIJA

Petek, 28. april, 7.30 - 10.00
KO RK Voličina | OŠ Voličina
Sreda, 10. maj, 7.30 - 11.00
KO RK Sv. Trojica | Pisarna RK
Sreda, 17. maj, 7.30 - 11.00
KO RK Lenart | OŠ Lenart

Iz Zavrha je Maistrov duh zavel po širni Sloveniji

Na rojstni dan Rudolfa Maistra je Zveza društev General Maister (ZDGM) podelila priznanja za krepitev domoljubja in narodne zvesti zaslužnim članom.

Marjan Toš, besedilo
Foto Tone, fotografija

V domu kulture v Zavrhu je bila na rojstni dan generala in pesnika Rudolfa Maistra – Vojanova, 29. marca, krajša spominška slovesnost. Lenarški župan mag. Janez Kramberger, predsednica ZDGM mag. Lučka Lazarev Šerbec, predsednik Domovinskega društva generala Maistra Maribor Aleš Arih in predstavnik Turističnega društva Rudolf Maister – Vojanov iz Zavrha Stanko Kranvogel so naprej položili venec h kipu generala Maistra pred obnovljeno Štupičevo vilo. Slovesnost se je nato nadaljevala v polni dvorani završkega doma kulture in so jo začeli s Prešernovo Zdravljico v izvedbi igralca Silva Safrana. Vse udeležence je nagovoril in pozdravil lenarški župan mag. Janez Kramberger in spomnil na vlogo Zavrha pri obujanju in krepitevi

zgodovinskega spomina na Maistra. Slikovito je pripomnil, da je »Maistrov duh zavel po širni Sloveniji«, in poudaril, da je delovanje ZDGM izjemno pomembno za krepitev domoljubja. Iskreno dobrodošlico je vsem domoljubom in maistrovcem izrekla predsednica domačega Turističnega društva Rudolf Maister – Vojanov iz Zavrha Barbara Klemenšak, osrednji slavnostni govornik pa je bil prof. Aleš Arih, predsednik DDGM Maribor in pobudnik Maistrovih prireditvev v Zavrhu. Med drugim je izpostavil vrednote generala Maistra, njegov pogum in odločnost leta 1918, pa tudi njegovo večno bolečino zaradi izgubljene Koroške. Dotaknil se je zdajšnjega časa in izrazil veliko zaskrbljenost zaradi zapostavljanja slovenskega jezika v šolah, medijih

Prejemniki priznanj ZDGM pred Maistrovim kipom v Zavrhu

in trgovinah, pri marketinški promociji ter v javni uporabi nasploh. Napovedal je tudi slavnostno akademijo »General Maister ob severni meji«, ki bo prihodnje leto ob 150-letnici Maistrovega rojstva.

Vse prejemnike priznanj ZDGM je najprej pozdravil predsednica ZDGM Lučka Lazarev Šerbec in na kratko orisala njeno zgodovino. Izpostavila je mnoge aktivnosti, ki se še kako odražajo pri krepitevi slovenskega domoljubja in narodne

zavezi. Skupaj z generalnim sekretarjem ZDGM Rudijem Fajfarjem je podelila priznanja, ki so jih dobili zaslužni člani in podporniki Maistrovih društev iz Maribora, Ljutomera, Polenšaka, Ptuja, Šentilja, Cerkevjenjaka, Murske Sobote in Zavrha. Priznanji sta prejeli še občini Lenart in Cerkevjenjak ter Pokrajinski arhiv Maribor. V izjemno doživetem kulturnem programu, ki je bil prepleten z Maistrovimi verzi in domoljubno poezijo, je poleg igralca Silva Safrana in voditeljice Darinke

Čobec nastopila še vokalna skupina Zven, ki je ubrano zapela nekaj Maistrovih in ponarodelih pesmi. Mariborsko domovinsko društvo generala Maistra je pred slovesnostjo v Zavrhu na generalov rojstni dan pripravilo še kratko spominško svečanost ob generalovi grobnici na pobeškem pokopališču v Mariboru. Tudi te svečanosti se je poleg mariborskih Maistrovcev in domoljubov udeležila predsednica ZDGM mag. Lučka Lazarev Šerbec.

Slovensko ozemlje so po hitri predaji šibke jugoslovanske vojske aprila 1941 razdelili med štiri okupatorje: Nemčijo, Italijo, Madžarsko in Neodvisno državo Hrvaško (NDH). Okupacijske meje je določal Hitler, zato je dobila Nemčija največji in hkrati najbogatejši del, to je slovensko Štajersko, Gorenjsko, manjši del Dolenjske, Mežiško dolino, dravograjski okraj in majhen del Prekmurja (skupno je te kraje naseljevalo 800.000 prebivalcev). Nemški okupator je tako razmejeno slovensko ozemlje razdelil v dve okupacijski enoti: Spodnjo Štajersko (Untersteiermark) s sedežem v Mariboru in pozneje v Gradcu ter zasedena območja Koroške in Kranjske (gesetzte Gebiete Kärntens und Krain) s sedežem na Bledu in pozneje v Celovcu. V okupatorjevo upravno tvorbo Spodnja Štajerska je prišlo 14 celih štajerskih okrajev in samostojnih mest ter deli okrajev Dravograd, Kamnik, Litija in Krško.

Italija je od slovenskega ozemlja dobila polovico toliko kot Nemčija – Notranjsko, del Dolenjske in Ljubljano (skupno je pod njo prišlo okoli 340.000 prebivalcev), Madžarska pa komaj desetino toliko kot Nemčija, in sicer večino Prekmurja s približno 100.000

prebivalci. Nekaj posameznih vasi je prišlo pod pristojnost NDH-ja. V nemški okupacijski coni so v enem letu od junija 1941 v Srbijo izgnali 7.500 prebivalcev, v NDH 10.000 ljudi, v Nemčijo 37.000 ljudi, okoli 17.000 pa se jih je izselilo, večji del v Ljubljansko pokrajino, ki je bila pod Italijani. Med izgnanimi in izseljenimi so bili predvsem izobraženci in ljudje, ki jih zaradi rasnih ali političnih razlogov ne bi hoteli ponemčiti. Izselili so veliko zavednih slovenskih duhovnikov, učiteljev in predvojnih članov Sokola ter prebivalce obmejnih krajev. Spreminjali so tudi podobo pokrajine – ponemčevali krajevna imena, celo na novo

klesali nagrobnike, slovenski jezik so odstranili iz vsakršne javne rabe. Zavedne Slovence so deportirali tudi v koncentracijska taborišča in od leta 1942 izvajali prisilno vojaško mobilizacijo.

Nacisti so se aprila 1941 na slovenskem Štajerskem odločili za okupacijski sistem šefa civilne uprave, kakršnega so uvajali v okupiranih pokrajinah, do katerih so imeli poseben interes in so jih želeli čim prej vključiti v Tretji rajh. Kot je zapisal dr. Marjan Žnidarič, odličen poznavalec okupacijskega sistema na slovenskem Štajerskem, so okraj Dravograd razbili na dva dela. V okupacijsko enoto Spodnja Štajerska je prišel njegov vzhodni del kot nov okraj Marenberg, ob južni meji okupirane Štajerske pa so ukinili okraj Krško in ga priključili okrajem Brežice, Laško in Novo mesto. Julija 1941 so nacisti okupirano slovensko Štajersko razdelili na pet podeželskih (Maribor, Celje, Ptuj, Brežice in Trbovlje) in mestno okrožje (Maribor), nekdanji ljutomerski okraj pa so v upravnem pogledu priključili okrožju Radgona na avstrijskem Štajerskem. V Mariboru je bil sedež urada varnostne policije in varnostne službe za Spodnjo Štajersko (službo je vodil Otto Lurker). Na Štajerskem so bile izpostave Gestapa v Celju, na Ptuj, v Trbovljah in Brežicah. Maribor je že 26. aprila 1941 obiskal Hitler, 6. maja in 25. avgusta 1941 pa Adolf Eichman. V mestu se je med okupacijo mudil tudi vsemogočni vodja SS in glavni organizator holokavsta Heinrich Himmler. Šef civilne uprave na Spodnjem Štajerskem je bil dr. Siegfried Uiberreither.

Franc Osojnik je vodil prvi oboroženi napad na okupatorja v Stanetincih pri Cerkevjenjaku – 14. 7. 1942

Že konec julija 1941 so Nemci pri Brežicah prvič streljali slovenske talce, in sicer 10 ujetih partizanov, ki so si morali sami skopati grob. Upor zoper okupatorje, ki ga je že konec aprila 1941 zanetila OF, se je razplamteval. Naslovni škof prof. dr. Vekoslav Grmič je o njem zapisal, da je bilo upornišvo narodovo preroško poslanstvo. Grmič je predvsem zelo dosledno, odločno in nepopustljivo pozitivno vrednotil tradicijo NOB.

Kot eno temeljnih misli te njegove načelne drže bi omenil misel iz njegovega prispevka z naslovom *Etična dilema – upreti se ali ne*, v kateri poudarja: »Upor je bil dejanje silobrana, do katerega je imel slovenski narod vso pravico in celo moralno dolžnost, saj narava vsakega živega bitja sama po sebi odgovarja z odporom zoper uničevalca življenja. Zato je naše upornišvo kot volja in pravica do življenja, ki je enkratno. Vsak človek mora svojemu življenju dati smisel, kajti kjer je odgovornost, tam je smisel. Gre skratka za antropologijo upornišva«.

Ob dnevu (OF) upora proti okupatorju

Upornišvo – narodno preroško poslanstvo

dr. Marjan Toš, besedilo
Obrazi slovenskih pokrajin, fotografija

OVTARJEVE NOVICE

NOVO!

Spomin, zahvala - mala
124 x 84 mm 70€

Spomin, zahvala - velika
124 x 113 mm 100€

Tukaj lahko oddate spomin ali zahvalo.

Naročanje tudi preko telefona 051 677 366.

K navedenim cenam se prišteva 22% DDV.

Vse za pisarno in tisk na novi lokaciji v Lenartu

Barbara Ribič, besedilo

Podjetje Birocenter se je dokončno preselilo in začelo v polni meri delovati na novi lokaciji – v Poslovnem centru Ovtar oziroma v stavbi »bivšega Klaska« na Partizanski cesti 14 v Lenartu. Zdaj sta dve lokaciji dokončno združeni, široko odprta vrata pa v notranjost vabijo vse, ki potrebujejo kaj iz širokega nabora izdelkov papirnice ali katero od storitev fotokopirnice.

Spomnimo, da je stavbo spomladi leta 2022 kupilo podjetje Gradnje Plus, d. o. o., ki jo je temeljito prenovilo. V tako imenovanem Poslovnem centru Ovtar je nov dom na 1.600 m² poslovnih površin našlo v zgornjem nadstropju osem podjetij, v pritličju pa ob podjetju Birocenter, Maksimilijan Potočnik, s. p., še poštna poslovalnica in gostinski lokal.

Podjetje Birocenter je prej delovalo na dveh lokacijah – na Kraigherjevi ulici 1 in Kraigherjevi ulici 4a, ki sta zdaj končno združeni pod eno streho. »Zdaj lahko na enem mestu strankam nudimo papirnico in vse ostale storitve,« pove Maksimilijan Potočnik, lastnik podjetja Birocenter. Ena od zaposlenih, Jasna, razkaže prostore in pojasni: »Ponudbo smo nekoliko razširili, na določene oddelke smo dodali po kar nekaj novih izdelkov. Predvsem pa je vse bolj dostopno in vidno, pride bolj do izraza.«

Najopaznejše so razširili ponudbo za ročno izdelovanje – trake iz satena, barvno lestvico krep papirja, dodatkov oziroma okraskov za vabila in voščilnice. V poslovni enoti trgovine bodo lahko stranke še naprej uživale med

izbiranjem pisarniškega materiala za vsak okus, fotoalbumov, okvirjev za slike. O pisanem oddelku kakovostnih akrilnih barv prodajalka Jasna pojasni, da na področju slikanja nasploh postajajo vse priljubljenejše pastelne barve.

V Birocentru poskušajo vsem trendom čim hitreje slediti, ponujajo pa še odlično dodano vrednost – če si stranka zaželi nekaj, česar v redni ponudbi ne najde, to dodatno naročijo. S strankami se takega sistema pogosto poslužujejo – potrjujejo se celo, da je zeleno blago, naročeno do dvanajste ure opoldne, dostavljeno in na voljo že naslednji dan. Malokdo ve, da med drugim ponujajo tudi papirnate brisače, toaletni papir, vrečke za gospodinjstvo in »zip« vrečke. Pri blagajni obiskovalca presenetijo še stekleničke za vodo, parkirne ure, igralne karte ter celo tarče in metki za strelske navdušence in rekreativce.

Fotokopirnica bo še naprej ponujala dobro znane storitve: kopiranje, printanje, plastificiranje, različne vrste vezav: PVC, žične, za različne naloge (diplomske, magistrske itd.), tiskanje nalepk, (zelo velikih) plakatov, graviranje, izdelavo vabil, koledarjev, vizitk itd. Noviteta je graviranje na kovine, ki ga ljudje manj koristijo, ker ga toliko ne poznajo. Stanke naročajo graviranje na razne obeske, ploščice, nabiralnike, torej na izdelke za domačo uporabo in različna darila. Poseben trend so sablje za odpiranje šampanjcev z graviranim posvetilom ali imenom.

V Lenart prihaja nova sladolednica Sladka Hajdi!

Nina Zorman, besedilo

V malem otroškem rajju se je neutrudna ekipa Family Cafeja v Lenartu odločila, da v svojo ponudbo vnese nekaj novosti. Ker je njihova šefinja Hajdi Feiertag prejšnje poletje vse navdušila s sladolednimi kreacijami, je padla odločitev: Hajdi bo dobila svoj sladoledni kotiček, ki so ga poimenovali Sladka Hajdi! Otvoritev je potekala 22. aprila, dogodek pa so popestrili z napihljivimi igrali, otroškimi delavnicami in ekipo Arbadakarba.

Na voljo kar 18 okusov

Hajdi je v svojem »sladolednem laboratoriju« z uporabo svežih sestavin (svežega sadja, mleka in smetane) in v skrbi za »zdrave« sladolede ustvarila kar nekaj zanimivih sladolednih okusov, ki so dobrega, lahkega, hkrati pa tudi polnega okusa. »Kot mati treh navihanih deklic se zavedam, da jim želim ponuditi sladolede, ki so naravni, domače izdelave, sestavine pa, da prihajajo od (kolikor se da) lokalnih ponudnikov. Sladoled delam z občutkom, ljubeznijo in željo, da bo res dober, in to se po mojem mnenju tudi

okus,« priznava Hajdi in doda, da je pri delu imela v mislih tudi vse tiste, ki imajo težave. Ravno zato smo se še posebej potrudili, da med sladoledne okuse dodamo tudi takšne, ki bodo ustvarjeni z mlekom brez laktoze. Izpostaviti velja, da bodo vsi sadni okusi veganski in tako na voljo vsem tistim, ki imajo težave z laktozo.

Sladoledne kupe, ledene kavice ... Sladki Hajdi ne zmanjka idej

Hajdi bo poskrbela, da bo njen domači sladoled izjemnega, kremastega okusa. V prostorih sladolednice ji bodo pri pripravi pomagali novi, sodobni in računalniško vodeni stroji, ki bodo poskrbeli, da bo sladoleda dovolj za vse. Če si bolj ljubitelj sladolednih kreacij, pa naj te razveselimo še z informacijo, da bodo v ponudbi tudi razne sladoledno-sadne kupe in ledene kave s kepico Hajdijinega sladoleda. Glede na zapisano se izplača obiskati Family Cafe in preveriti, ali je Sladka Hajdi odlično opravila svoje delo.

Razpis za vpis v glasbeno šolo

Vse starše, ki si za svoje otroke želijo kakovostne glasbene in baletne izobrazbe, vabimo v torek, 16. maja, ob 18. uri v Dom kulture Lenart na prireditvi z naslovom »Glasbena šola se predstavi«. Predstavili bomo dejavnosti in delo naše šole.

V petek, 19. maja, od 16. do 18. ure obiščite našo šolo na Dnevu odprtih vrat. Lahko se boste sprehodili po naši šoli ter spremljali pouk in naše aktivnosti. Preizkus glasbenih in plesnih sposobnosti za programa Glasba in Ples ter vpis v Glasbeno in Plesno pripravnico bo potekal v sredo, 24. maja, in v ponedeljek, 29. maja, od 17. do 19. ure v prostorih glasbenih šol v Lenartu (Trg osvoboditve 7, Lenart) in Cerkevniku (OŠ Cerkevnik).

V glasbeni šoli v Lenartu bodo potekali preizkusi za vpis v naslednje programe:

A. Program Glasba: klavir, harmonika, violina, kljunasta flavta: priporočljiva starost 7–9 let

kitara: priporočljiva starost 8–10 let
flavta, saksofon, klarinet, trobenta: priporočljiva starost 9–12 let

bariton, tolkala: priporočljiva starost 9–15 let

B. Program: Glasbena pripravnica: starost 6 let (ni treba opravljati preizkusa glasbenih sposobnosti)

C. Program Ples: Plesna pripravnica: starost 6–9 let, balet: starost 9–11 let

V glasbeni šoli v Cerkevniku razpisujemo v programu Glasba za naslednje instrumente: klavir, harmoniko, kitara, flavto in kljunasto flavto.

Dnevi kitare Krško 2023

Aprila je v Krškem potekalo tekmovanje mladih kitaristov. Udeležili so se ga učenci Konservatorija Maribor – Podružnične šole Lenart. V disciplini komorna igra sta se v 1. kategoriji pomerila Filip Pavlič in Nik Radovanović ter prejela srebrno priznanje. V

disciplini solo v 2. kategoriji sta tekmovala Vid Lavrenčič in Pia Črnčec. Vid je prejel zlato, Pia pa srebrno priznanje. Mentor mladih kitaristov je Bogdan Štabuc.

BIROCENTER
PRESELILI SMO SE!
PAPIRNICA in KOPIRNICA
odslej skupaj na novi lokaciji:
POSLOVNI CENTER OVTAR
(bivši Klasek - pritličje levo)
☎ 02/ 7290200, 7290201, 7290202, www.birocenter.si
mail: trgovina@birocenter.si, copy-center@siol.net

RTV SLO Radio Maribor

PUNE VREJI.

PRENOVLJEN PROGRAM
RADIA MARIBOR

93,1Mhz

Javni telekomunikacijski zavod Mariborske lekarnice Maribor, Mištrincova 6, 2000 Maribor | www.mb-lekarnice.si

URO D-manoza
Prašek z D-manozo, izvlečkoma plodov ameriške brusnice in zeli ptičje dresni ter vitaminom C.

PREHRANSKO DOPOLNILO
URO D-manoza

Podpora pri vnetju sečil.

Izdelek je prehransko dopolnilo. Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

LEKARNE MARIBOR

Veterinarska bolnica Lenart je s svojo zavidljivo tradicijo zdravljenja malih in velikih živali že desetletja ena uspešnejših bolnic v regiji.

Gradiška cesta 6
2230 Lenart v Slov. gor.

Telefon: 02 729 36 00
Dežurna številka: 041 634 956

E-pošta: info@vetlenart.si

Delovni čas
Ponedeljek: od 7.00 do 18.00
Torek: od 7.00 do 18.00
Sreda: od 7.00 do 18.00
Četrtek: od 7.00 do 18.00
Petek: od 7.00 do 18.00
Sobota: od 7.00 do 12.00

*Ob nedeljah in praznikih obratuje samo dežurna služba.

NOVO! ZBIRANJE ODPADNEGA JEDILNEGA OLJA V ULIČNIH ZBIRALNIKIH

Odpadno jedilno olje je kuhinjski odpadki, ki se mora zbirati ločeno od ostalih odpadkov! Prepovedano ga je mešati z ostalimi odpadki, ga odvajati v kanalizacijo, greznice ali izpuščati v tla ali vode.

V kanalizacijo odvrženo odpadno olje namreč povečuje potrebo po pogostejšem mehanskem čiščenju cevi, kar posledično lahko povzroči njihovo poškodbo ter obenem skrajšuje njihovo življenjsko dobo. Navsezadnje pa je tudi izvrstna hrana glodalcev in vir neprijetnih vonjav.

Odpadnega jedilnega olja ne smemo zlivati v posodo za biološke odpadke ali mešane komunalne odpadke, niti ga ne smemo zlivati na lasten kompostnik.

Za zbiranje odpadnega jedilnega olja v gospodinjstvih se lahko uporabijo lastne plastenke, steklenice, kozarci za vlaganje ali podobne posode s pokrovom, ki pa so predhodno očiščene ostale vsebine.

Pomembno je, da se k odpadnim jedilnim oljem ne meša odpadna masti! Odpadne masti se lahko odda v zbirnem centru in ob akcijah zbiranja nevarnih odpadkov iz gospodinjstev, morajo pa biti zbrane ločeno od odpadnega jedilnega olja.

ODPADNO JEDILNO OLJE SE ZBIRA:

- ➔ V posebnih uličnih zbiralnikih na naslednjih lokacijah:
  - » Benedikt: Ekološki otok na parkirišču ob športni dvorani
  - » Cerkevjak: Ekološki otok v poslovno obrtni coni (POC)
  - » Lenart: Ekološki otok pri avtobusni postaji Lenart
  - » Sv. Trojica v Slov. goricah: Ekološki otok pri pokopališču
  - » Jurovski dol: Ekološki otok na začetku parkirišča pri novem pokopališču
  - » Sveta Ana: Ekološki otok na parkirišču pri lokalu Borza
- ➔ v zbirnem centru komunalnih odpadkov
- ➔ v akciji zbiranja nevarnih odpadkov

Saubermacher

Do vrhunskega leska vaše fasade že v enem dnevu!

Prihranite in osvežite fasado s čiščenjem!

Fasada je eden najpomembnejših elementov vsakega objekta. Poleg tega, da služi kot zaščita pred zunanjimi vplivi, ima tudi velik vpliv na celoten izgled objekta. Zaradi tega je pomembno, da se za vzdrževanje fasade odločimo za pravo metodo.

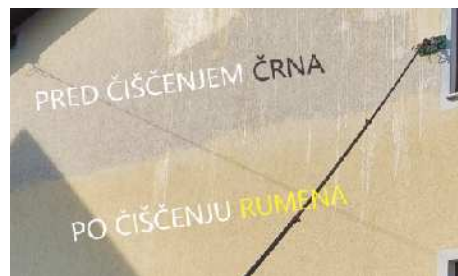
Čiščenje fasade je ena najpomembnejših nalog pri vzdrževanju stavbe ali hiše. Fasada je zunanja lupina, ki ščiti notranje stene pred zunanjimi vplivi, zato je pomembno, da jo ohranimo v dobrem stanju. Mnogi ljudje ne vedo, da lahko umazana fasada vpliva tudi na kakovost zraka. Ko se na fasadi nabira umazanija, lahko to povzroči rast plesni in alg, ki lahko sproščajo strupene snovi v zrak. Čiščenje fasade odstrani te nečistoče, kar izboljša kakovost zraka v okolici objekta in hkrati podaljša življenjsko dobo fasade. Prav tako se s pravilnim čiščenjem ohrani prvoten videz objekta, ki bo izgledal bolj privlačno in sveže, kar bo posledično povečalo tudi njegovo vrednost. Če se odločite za čiščenje fasade v lastni režiji, bodite pozorni na varnostne ukrepe, uporabljajte ustrezno opremo in orodja ter upoštevajte navodila za uporabo čistilnih sredstev. Predvsem pravilno razdaljo med curkom vode in fasade.

Očistiti ali prebarvati?

V zadnjem času se vse pogosteje pojavlja vprašanje, ali je bolje očistiti fasado ali jo prebarvati. Ena od glavnih prednosti čiščenja pred barvanjem je cena. Seveda se na tej točki

vprašamo, ali je samo čiščenje dovolj. V vsakem primeru se mora fasada pred barvanjem počistiti. Razlika je le v tem, da se izvajalci barvanja ne posvetijo toliko čiščenju. V večini primerov se izkaže, da bi s pravilnim sistemom in metodo čiščenja dosegli vrhunski rezultat, zaradi katerega ne bi bilo potrebe po barvanju in posledično po dodatnih stroških.

Za vse naše bralce smo v sodelovanju s podjetjem PROLESK omogočili ogled, svetovanje in **brezplačen vzorec čiščenja, ki velja samo s kodo OVTAR24**. V podjetju, kjer so za vas dosegljivi na mobilni številki 030 746 150, so na to temo na socialnih omrežjih Facebook, YouTube, TikTok, Instagram itd. objavili že več slik »prej/potem« in videov.

Strokovna ekipa PROLESK poskrbi, da bo vaša počiščena fasada izgledala kot nova!

www.ciscenje-fasade.si

030 746 150

www.prolesk.si

SISTEMI ČIŠČENJA

Mobicom Lenart praznuje 20 let

Na trgu nastopajo kot najkakovostnejši ponudnik

Mobicom Lenart, pooblaščen prodajalec Telekom Slovenije, v mesecu aprilu obeležuje 20 let, odkar uporabnikom približuje svet mobilne telefonije, interneta in televizije. Danes s kakovostno ponudbo, osebnim pristopom in korektnim odnosom zadovoljne stranke prepričajo, da se vedno znova vračajo k njim.

Na že tako razburkanem morju storitev z vedno novimi nepredvidljivimi tokovi so naleteli na še en izziv. Ustanovitelj podjetja je zajadral v tujino, v vlogi vodje pa se je v najbolj nezavidljivem času znašla Jelica Kamenšak. Na začetku leta 2020 so bili soočeni z izbiro: rešiti ladjo, ki je

obtičala na čereh, ali se potopiti skupaj z njo. Kritično stanje je dodatno zaostrila korona. A s skupnimi močmi jim je nekako uspelo. Pregnetli so tisto dobro, dodali določene spremembe, še naprej verjeli v produkte, ki jih prodajajo, in postali še boljši. Preselili so se v

nove moderne prostore, kjer težijo k temu, da se stranke počutijo kot doma. Spremembo lokacije danes ocenjujejo kot dobro odločitev. Stare stranke se vračajo tudi na novo lokacijo, zaradi frekventnosti trgovskega parka pa v njihovo poslovalnico vsak dan pokuka kakšna še nepoznana glava.

S strokovnostjo in prijaznostjo opozarjajo stranke na to, da so – kot posrednik Telekom Slovenije – tu zaradi njih. Na trgu nastopajo kot najkakovostnejši ponudnik. Ne nujno najcenejša, a zagotovo, predvsem za zahtevnega uporabnika, najboljša izbira. V kakovost prepriča tudi prejeto priznanje Best Buy Award, ki po mnenju slovenskih potrošnikov zagotavlja najboljše razmerje med ceno in kakovostjo. Milan in Simon zmeraj stojita za dano besedo in obljubo. »Podpora, ki z najine strani zavezuje, da sva vsakomur, ki se odloči za posel pri nas, na voljo za pomoč in svetovanje tudi po podpisu pogodbe in za čas vezave, pa je tisto nekaj, kar je naša dodana vrednost.« Vse, kar jim je uspelo v zadnjih treh letih, presega zastavljene cilje in želje. S čeri so uspeli spet zapluti v morje poslovnih priložnosti, a še zmeraj so sredi tu in tam razburkanega morja finančnih in poslovnih tokov, ki jim ne dovolijo zaspati na dosedanjem delu, temveč narekujejo tempo tudi vnaprej. Vsak kupec v dvajsetih letih je del naše zgodbe. Vsak poslovni partner prav tako. Lenart je naše mesto in vsi, ki se iz okoliških krajev vračajo k nam, so samo dokaz, da delamo dobro.

Ko so leta 2003 vstopili na trg, so prenosni telefoni ravno postajali tisto, kar so si vsi želeli, kmalu pa tudi tisto, kar si naenkrat preprosto moral imeti. Danes lahko pri njih sklenete naročnino za mobilne ali fiksne storitve vodilnega ponudnika celovitih komunikacijskih storitev v Sloveniji, kupite mobilni aparat ali dodatno opremo zanj. V Mobicomu so vseskozi verjeli v produkte, ki jih ponujajo, in v delo, ki ga opravljajo.

Ustanovitelj podjetja Miran Očkerl in dolgoletni prodajni svetovalec Milan Pšajd sta se v podjetniških vodah eden za drugim znašla popolnoma brez izkušenj, in to z dejavnostjo, ki si je šele utirala pot. A na srečo tudi z dejavnostjo, ki je vzporedno z njunim začetkom postala najhitreje rastoča tako glede ponudbe kot glede povpraševanja. Sama prodaja storitev podjetja Mobitel, d. d., je bila še sveža in preprosto je bilo postati njihov posrednik. Do leta 2011, ko sta se družbi Mobitel, d. d., in Telekom, d. d., združili, so sklepali naročnine zgolj za mobilno telefonijo; nekateri bodo še pomnili, da je bila takrat vsaka pogodba ročno napisana. S prvimi naročniškimi paketi, ki so ponujali določeno število brezplačnih oziroma vključenih minut in sporočil, se je delo za Mobicom šele prav začelo. Ko so postali posrednik še za fiksne storitve, se pravi za televizijo in internet, se je delo še enkrat opazno razširilo.

Kar nekaj let so bili edini, ki so v našem kraju ponujali tovrstne storitve. Le vprašanje časa je bilo, kdaj se jim bodo v obliki konkurence pridružili še posredniki za ostale operaterje, pred nekaj leti pa je na lenarški trg vstopila tudi »lastna« konkurenca – še en posrednik Telekom Slovenije. Milan pove, da se tega niso ustrašili, je pa to seveda pomenilo, da bo odslej njihovo delo še toliko bolj temeljilo na kakovostni ponudbi, ki bo popolnoma zadovoljila stranko. Le zadovoljna stranka se namreč vrača.

POOBlaščen prodajalec
TELEKOMA SLOVENIJE

Industrijska ulica 47, Lenart
mobicom.lenart@gmail.com
051 314 347 | 031 309 206

Kako vpliva pomanjkanje zraka na možgane

Marija Čuček, besedilo

Zrak je tisti, brez katerega se naše življenje najhitreje ustavi. Če se ustavi krvni obtok, ki oskrbuje celice s kisikom, bo večina organov preživela vsaj 30 minut. Žal pa možgani pri normalni telesni temperaturi brez krvnega obtoka samo nekaj minut. Če je prekinitev večja od 3 minut, je malo verjetno, da bodo možgani popolnoma okrevali. Čeprav znanost napreduje in imamo mnogo novih zdravil, s katerimi uspemo popraviti marsikaj, se možnost preživetja še vedno meri v minutah. Tako možgani še vedno ostajajo naš najobčutljivejši organ, ko gre za potrebo po zraku.

Pomanjkanje zraka zaradi prisilne drže

Si predstavljate, da vam je nekdo povezal čez glavo vrečo za smeti in vam na vsaki dve minuti pustil malo dihati? To bi bilo res hudo nasilje. Podobno pomanjkanje zraka si povzročimo sami s prekomernim sedenjem za računalnikom in pred televizorjem. Pretok se zmanjša, vrat vse bolj otrdi in pojavi se bolečina. Trd vrat je nepretočen, skozenj gre manj krvi in s tem manj kisika. Veliko današnjih delovnih mest je urejenih tako, da je človek le podaljšek stroja. Opravlja le še nekaj gibov. Izračunali so, da uporabljamo le še od 6 do 10 % mišic v primerjavi z našimi predniki izpred dveh generacij. Tako majhna uporaba mišic onemogoča, da bi bila vsa tkiva prekrvavljena in prehranjena. Zaradi tega dobesedno »gnijemo« pri živem telesu, saj skozi tkiva ne more zrak in ne hrana. Tega pa so najbolj »veseli« patogeni organizmi in rakave celice. Da vsaj malo izboljšamo situacijo, je nujno, da si na vsako uro vzamemo 10-minutni odmor za razgibanje in globoko dihanje.

Pomanjkanje zraka zaradi čustev

Spomnite se, kako dihate, ko ste žalostni. Prav gotovo ne s polnimi pljuči. Žalost nam daje občutek, da je na našem hrbtu težak tovor, ki nas pritiska k tlorisu in nam stiska pljuča. Šele ko breme žalosti odložimo, lahko razširimo pljuča in zadihamo na polno. Kaj se dogaja z nami, če smo prestrašeni? Postanemo otrpli, kot da dobesedno »zmrzemo« od strahu, in blede kot stena. Poznamo kar nekaj ljudskih

rekov, ki govorijo o strahu: polulali se je od strahu, od strahu je napolnil hlače in – najhuje – od strahu mu je odpovedala pamet. Po dolgotrajnem hudem strahu pride do nepopravljive škode za možgane. Glede na vse te reke to pomeni, da nas čustvene stiske resnično stiskajo, saj ob njih trpita dihanje in preskrba s kisikom. Kitajci že dolgo govorijo o petih osnovnih čustvih, ki imajo najmočnejši vpliv na naše telo: strah vpliva na ledvice, mehur, kosti, ušesa; žalost blokira pljuča, debelo črevo, nos in kožo; jeza ima povezavo z jetri, dvanajstnikom in očmi; pohlep (pretirana ambicioznost) vpliva na srce, tanko črevo in jezik; skrbi škodijo želodcu, vranici, trebušni slinavki in mišicam. Zato skrb za možgane pomeni tudi, da smo se sposobni umiriti in ne dovoliti čustvom, da nas ohromijo. Z rednim delom na sebi preprečimo oblikovanje čustvenih vzorcev ali vsaj omilimo njihovo škodljivo delovanje. Močni čustveni odzivi privedejo do fizičnih blokad.

Pomanjkanje zraka zaradi preveč koncentracije

Kadar se na nekaj preveč osredotočimo, to čutimo kot pritisk v glavi. Če ta pritisk traja dalj časa, nas glava začne boleti, noge postanejo mrzle, ne moremo zaspati. Šele ko »izklopimo« možgane (razmišljanje), pritisk popusti. Predolga koncentracija možgane stiska. Ko se naš um preveč koncentrira na določeno temo, se v možganih koncentrira pritisk, kar čutimo kot utripanje v glavi, zato je nujno, da se po vsaki uri »izklopimo«, si vzamemo odmor, da si možgani odpočijejo, pa tudi nadaljnje umsko delo bo potekalo lažje. Sledi nadaljevanje.

Povzeto po knjigi Sanje Lončar »Kako ohraniti možgane«.

Novice izobraževalnega centra

Alenka Špes in Damjana Vizjak, besedilo in fotografija

Tečaj italijanščine

V petek, 19. maja, ob 8. uri začnemo tečaj italijanskega jezika, na katerem se boste naučili sporazumevati v najpogostejših vsakodnevnih situacijah, naročiti hrano in pijačo, rezervirati sobo in vprašati za pot. Na voljo je le še nekaj prostih mest, zato pohitite z vpisom. Ci vediamo!

Bazar semen in sadik že osmo leto zapored

V sredo, 10. maja, vas vabimo, da sem nam med 9. in 12. uro pridružite na tržnici v Lenartu na Bazarju semen in sadik.

Namen akcije je, da z izmenjavo semen in sadik iz domače pridelave spodbudimo prenos znanja o

ohranjanju doma pridelanih semen in sadik ter tako spodbudimo tudi druge k njihovi pridelavi. Ohranjanje slovenskih avtohtonih sort ima velik pomen, saj se z njimi ohranjajo kulturna in naravna dediščina ter trajnostna lokalna samooskrba.

Izmenjujemo popolnoma suha, zdrava in čista semena, sadike pa so presejane v posamezne lončke ali začasne posodice.

Tedni vseživljenskega učenja (TVU)

Potopisno predavanje – Yucatan in Srednja Amerika

V torek, 16. maja, vas ob 18. uri vabimo v večnamensko dvorano Knjižnice Lenart, kjer nam bo Danijel Zorko predstavil svoje

enomesečno potovanje po Srednji Ameriki. Spoznali bomo srednjeameriški utrip, kolonialno arhitekturo, kulturo in naselja Majev ter ostale zanimivosti, ki jih je moč ujeti v fotografski objektiv ali zajeti v zgodbo.

Malo za hec, malo pa zares o vseživljenskem učenju s knjigo v roki

O tem in še čem v sredo, 17. maja, ob 9. uri v Knjižnici Lenart.

Pripovedovalka Aleksandra Papež bo predstavila medgeneracijske projekte Knjižnice Lenart in njeno spletno stran ter nas skozi zgodbo popeljala po svetu.

IZOBRAŽEVALNI CENTER SLOVENSKE GORICE

☎ 02 720 78 88 ali 051 368 118

✉ izobrazevalnicenter.slogor@gmail.com

Navodila in pravila

Za točnost podatkov odgovarjajo njihovi avtorji oziroma naročniki. Nenaročenih prispevkov in fotografij ne vračamo, ne honoriramo in ne odgovarjamo za avtorsko delo posredovanih vsebin in fotografij. Pridržujemo si pravico do krajšanja prispevkov, spremembe naslovov in neobjave prejetih prispevkov. Izbor prejetih fotografij opravi uredništvo. Stališča, izražena v kolumnah in drugih prispevkih zunanjih avtorjev, ne izražajo nujno stališča uredništva. Imetnik materialnih avtorskih pravic avtorskih del v Ovtarjevih novicah je Razvojnica Slovenske gorice ali avtorji, ki imajo z izdajateljem sklenjene avtorske pogodbe, zato teh del ni dovoljeno reproducirati, distribuirati ali drugače uporabljati v tržne namene brez ustreznega pisnega dovoljenja oziroma pogodbe. Prispevkov z elementi sovražnega govora, nestrpnosti, političnega obračunavanja in nepodpisanih člankov ne objavljamo. Varovanje osebnih podatkov: Vse osebne podatke, s katerimi razpolagamo v uredništvu, skrbno varujemo v skladu z zakonodajo in uporabljamo le za namene, za katere so bili podani.

Cenik oglasnega prostora

1/16 strani	124 x 40 mm	80,00 €
1/8 strani	124 x 84 mm	100,00 €
1/4 strani	124 x 173 mm	180,00 €
1/2 strani	253 x 173 mm	280,00 €
cela stran	253 x 350 mm	480,00 €
Spomin, zahvala mala	124 x 84	70,00 €
Spomin, zahvala velika	124 x 113	100,00 €

K navedenim cenam se prišteva DDV.

Naslednja številka (5/2023) bo izšla v četrtek, 25. 5. 2023. Rok za rezervacijo oglasnega prostora in oddajo člankov je 11. 5. 2023.

LAS OVTAR
SLOVENSКИH GORIC

PROGRAM
RAZVOJA
PODEŽELJA

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD ZA
REGIONALNI RAZVOJ
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

1. HUMUS akademija v Sloveniji

Za pridelavo na kmetijskih površinah je vsebnost humusa v tleh izredno pomembna, saj omogoča boljšo vezavo rastlinskih hranil, manj izpiranja hranil v nižje plasti in podtalnico, zmanjševanje toplogrednih izpustov z vezavo ogljikovega dioksida (CO₂), večjo kapaciteto vezave vode v tleh ter posledično stabilnejšo proizvodnjo in nižje stroške pridelave.

Renata Peras, besedilo

Arhiv KGZS Zavod Ptuj, fotografija

Cilj umnega kmetovanja je skrb za organsko maso in izgradnjo humusa v tleh – to je tudi cilj sodelovanja avstrijsko-slovenskih partnerjev v projektu Humusprojekt – Högi, v okviru katerega je obdelava kmetijskih tal usmerjena na vezavo ogljika v tla oziroma na inovativne metode povečanje deleža humusa v tleh.

V projektu sodelujejo LAS Bogastvo podeželja ob Dravi in v Slovenskih goricah, LAS Ovtar Slovenskih goric, LAS Obsotelje in Kozjansko ter avstrijski LAS regije Oststeiermark, pa tudi KGZ Ptuj, OKP Rogaška Slatina, Razvojna agencija Sotla in Ekoregija Kaindorf. Projekt je sofinanciran iz podukrepa

19.3: sodelovanje med LAS s sredstvi EKSRP. Aktivnost projekta je bila izvedba edinstvenega dogodka 1. HUMUS AKADEMIJE v Sloveniji, ki je potekal 30. marca v Večnamenskem centru Dornava.

V vsebinah dogodka so bile predstavljene obstoječe prakse in metode za izgradnjo deleža humusa v tleh, predvsem pa znanja, ki so ga zadnja leta razvili partnerji v Avstriji. Namen govorcev je bila predstavitev oziroma vzpostavitev smernic in pogojev za dvig deleža humusa v tleh z vezavo CO₂ iz zraka.

Strokovna mnenja in izkušnje so ob moderatorju dogodka Petru

Pribožiču iz KGZS Zavod Ptuj delili: dr. Rok Mihelič (BF UL) s prispevkom Realne možnosti povečanja vsebnosti (organskega) ogljika v tleh, dr. Boštjan Petelinc (MKGP) s prispevkom Predstavitev sistema spremljanja kmetijskih tal, Gerald Dunst (Ekoregija Kaindorf) s prispevkom 15 let izkušenj (Ekoregija Kaindorf), kako proces izgradnje humusa v tleh resnično deluje, Timotej Horvat (KGZ Maribor) s prispevkom Dosevki in možnosti dviga humusa, Ivan Brodnjak (KGZS Zavod Ptuj) s prispevkom Humus in varovanje, Matic Leben (KGZS Zavod Ptuj) s prispevkom Kratka analiza dosedanjih rezultatov in Klemen

Kaučič s prispevkom Predstavitev minimalne obdelave tal na posestvu Žipo Lenart. Primera iz prakse sta predstavila kmeta Branko Majerič s prispevkom Predstavitev prakse ohranitvenega kmetijstva na kmetiji in Andrej Napast s prispevkom Vključevanje v sistem izgradnje humusa z vidika kmetije.

V debati sklepnega dela dogodka je bilo izpostavljeno povabilo kmetom v vključitev v projekt. Poziv za vstop v sistem HUMUS Slovenija bo znova odprt to pomlad. Zainteresirani kmetje več informacij prejmejo pri partnerjih projekta. V Sloveniji je k sodelovanju pristopilo 29 kmetij na območju vseh

treh LAS s približno površino 240 ha obdelovalnih površin. Na vključenih testnih kmetijah je bilo opravljeno vzorčenje tal za analizo na delež humusa, s pomočjo katerega bodo nato preračunali dejansko vezavo CO₂. Za informacijo: 1 % povečanega humusa v tleh predstavlja približno 50 ton vezanega CO₂ iz zraka.

Kmetije, ki so vključene in se še bodo vključevale v sistem certificiranja humusa, bodo ob uspešni vezavi tudi denarno nagrajene. Vsi skupaj pa se vsekakor zavedamo, da je izgradnja humusa *tek na dolge proge* in da se prvi rezultati kažejo po 5–8 letih.

Občni zbor Društva Ovtar Slovenskih goric in vabilo na ekskurzijo

Tanja Kosec, besedilo

Milena Grabušnik, fotografija

Člani Društva Ovtar Slovenskih goric so se 5. aprila zbrali na 16. občnem zboru. Pregledali so izvedene aktivnosti v lanskem letu in razpravljali o načrtih za leto 2023. Pomembna naloga ostaja povezovanje in predstavitev Ovtarjeve ponudbe na različnih dogodkih in sejmih. Priložnost bo kmalu na sejmu KOS v Lenartu.

Predsednik Andrej Kocbek je izpostavil, da imamo polno potencialov za turizem, zato je pomembno, da drug v drugem vidimo partnerstvo in spodbujamo povezovanje. Društvo je (bil) partner v več projektih LAS Ovtar: Zelene Slovenske gorice, Ovtar pod kozolcem, Ovtar na rajžo gre, Agatin čarobni plašč itd.

Člane društva **vabimo na strokovno ekskurzijo na Dolenjsko (Trebnje), ki bo v četrtek, 1. junija.** Spoznali

bomo primere dobrih praks LAS STIK, si ogledali Galerijo likovnih samorastnikov Trebnje ter spoznavali in okušali Dobrote Dolenjske. Ustavili se bomo tudi na Sitarjevi domačiji v Dolenjskih Toplicah in na gradu Žužemberk. Zaključili bomo s poznim kosilom na

Muljavi. Podrobnejši program bo objavljen na spletni strani.

Prijave sprejemamo do 29. 5. oziroma do zasedbe mest osebno na sedežu društva in po telefonu: 059 128 773 ali 051 660 865. Lepo vabljeni, da se nam pridružite!

Poziv za projektne predloge za pripravo SLR

V aprilu so v vseh desetih občinah LAS Ovtar Slovenskih goric potekale animacijske delavnice v okviru priprave nove strategije lokalnega razvoja za obdobje 2023–2027.

Udeleženci delavnic (predstavniki občin, društev, kmetje, zainteresirani posamezniki) so izrazili potrebe, ki izhajajo iz lokalnega okolja. Izpostavljene so bile projektne ideje na področju razvoja turizma in podjetništva na podeželju, izboljšanja kakovosti bivanja ter večje socialne vključenosti.

Vabljeni, da nam svoje ideje za projekte, ki bodo prispevali k nadaljnjemu razvoju in povezovanju Slovenskih goric, pošljete do 5. maja, da jih bomo lahko pravočasno

vključili v Strategijo lokalnega razvoja LAS za programsko obdobje 2023–2027. Obrazec za projektne ideje je dostopen na spletni strani www.lasovtar.si.

Veselim se pobud lokalnega okolja in priložnosti, da bomo skupaj oblikovali in načrtovali našo pot v naslednjih letih pri razvoju podeželja Slovenskih goric.

Vabilo k sodelovanju na sejmu KOS 2023

Ponudnike, ki bi želeli svojo ponudbo v okviru Ovtarjeve ponudbe predstaviti na letošnjem **Kmetijsko-obrtniškem sejmu Lenart**, vabimo k sodelovanju. Tudi letos bo poudarek na dopolnilnih dejavnostih na kmetijah. Ponudba iz Slovenskih goric se bo predstavljala skupaj na enem mestu v pokritem prireditvenem prostoru. Za predstavitev dopolnilnih dejavnosti na kmetijah je na voljo pokrit razstaveni prostor, cena najema pa je 50 evrov + DDV. Prijavite

se s prijavnim obrazcem, ki ga izpolnjenega vrnete organizatorju sejma. Sejem, na katerem se lahko predstavite, bo potekal v naslednjih terminih:

- v petek, 26. 5., od 9. do 19. ure;
- v soboto, 27. 5., od 9. do 19. ure;
- v nedeljo, 28. 5., od 9. do 19. ure.

Svojo pripravljenost sporočite do 13. maja na sejem.lenart@gmail.com.

Več informacij o sejmu lahko najdete na spletni strani: www.sejem-lenart.si.

Deset slovenskogoriških občin je pristopilo k izgradnji kolesarskih povezav, saj želijo celovito urediti in smiselno povezati kolesarsko infrastrukturo po razgibanem območju Slovenskih goric. Projekt so razdelili v štiri operacije. Pomembno vlogo pri projektu ima tudi Direkcija RS za infrastrukturo (DRSI), ki izvaja projekt v navezavi na državne kolesarske povezave (DKP).

V sklopu teh operacij bo zgrajenih okrog 60 km kolesarskih povezav v izvedbi občin in dodatnih 23 km v okviru državne kolesarske mreže (DKM) v izvedbi DRSI. Vrednost del brez DRSI je okrog 16 milijonov, od tega je 11,2 milijona odobrenih sredstev sofinanciranja, in sicer 80 odstotkov iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in 20 odstotkov iz proračuna Republike Slovenije (RS). Ostala sredstva zagotovijo občine, vključene v projekt. Več o posameznih odsekih in operacijah nam je povedal mag. Srečko Aleksander Padovnik iz Razvojne agencije Slovenske gorice, ki koordinira projekt.

Kolesarske povezave na območju ORP Slovenskih goric: Lenart–Cerkvenjak–Trnovska vas smiselno povezujejo občine Trnovska vas, Sveti Andraž, Cerkvenjak in Sveta Trojica z Lenartom kot središčem osrednjih Slovenskih goric. Projekt je razdeljen več faz: prva faza je dvosmerna kolesarska povezava v dolžini 4,9 km ob regionalni cesti Lenart–Sveta Trojica in naprej do Oseka, ki se zaključi vzporedno z lokalno cesto Osek–Benedikt. Vrednost del je dobra dva milijona in bodo zaključena letos poleti. DRSI pa izvaja sanacijo plazu in ureditev križišča pri Sveti Trojici v vrednosti 2,79 milijona evrov, ki bosta zaključeni januarja prihodnje leto. Kolesarska povezava se nadaljuje prek Oseka kot enostranska dvosmerna kolesarska povezava, nadaljuje pa se v glavnem kot souporaba regionalne ceste Sveta Trojica–Cogetinci–Spodnji Ivanjci in lokalne ceste Cenkova–Cerkvenjak v skupni dolžini 5 km. Večina del je že izvedenih in njihova vrednost znaša dobrega pol milijona evrov.

Kolesarska povezava se nadaljuje proti Vitomarcem s souporabo motornega prometa in kolesarjev, na območju občine Sveti Andraž pa poteka kot enostranska dvosmerna kolesarska steza. Skupna dolžina že zaključenega odseka je 4,2 km in je stal dobrega pol milijona evrov. Od Svetega Andraža do Trnovske vasi je povezava v dolžini 4 km zgrajena kot enostranska dvosmerna kolesarska steza, manjši del, na območju naselja Vitomarci, pa po obstoječem vozišču. Vrednost izvedenih del je nekaj več kot 1,7 milijona evrov z davkom.

Občine bodo na tej trasi skupaj vzpostavile 18,1 km kolesarskih povezav, vrednost gradnje (brez investicije DRSI) pa je 4,75 milijona evrov. Projekt sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj v višini 3.046.383,29 evra.

Gradnja kolesarskih povezav se preveša v zaključno fazo

Zmago Šalamun, besedilo
Igor Plohl in Nina Zorman, fotografiji

Kolesarska povezava na območju ORP Slovenskih goric: Lenart–Sveta Ana–Trate smiselno povezuje občini Sveta Ana in Šentilj (mejni prehod Trate) z občino Lenart kot središčem osrednjih Slovenskih goric ter se gradi v več odsekih. Prvi poteka od križišča Lenart–Trate v Žicah, ob regionalni cesti Žice–Sveta Ana–Zgornja Ščavnica do križišča »pri Ajlecu«, in sicer v dolžini 2.488,95 m. Ta odsek se zaradi rekonstrukcije ceste (DRSI) gradi sočasno z rekonstrukcijo ceste. Naslednji odsek pa od križišča »pri Ajlecu« mimo Rožmanovega mlina za Zgornjo Ščavnico in Črnce. Dolžina trase je 3.089,24 m. Dela so v zaključni fazi izvedbe. Tretji odsek poteka od križišča »pri Ajlecu«, po regionalni cesti skozi središče naselja Sv. Ana, kjer se naveže na že zgrajeno kolesarsko povezavo. Dela so v izvajanju. Dolžina odseka je 1.513 m, ki ji moramo dodati še 386 m povezave, ki jo bo zgradil DRSI v okviru sanacije plazu. Dolžina vseh treh odsekov je 7,1 km in bodo

zaključeni do poletja, njihova skupna vrednost pa je dobrih 1,6 milijona evrov.

Projekt sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj v višini 1.310.362,01 evra.

DRSI bo v tem času izvedla sanacijo plazu na Zgornji Ročici z izgradnjo kolesarke, ki se navezuje na povezavo do centra Svete Ane. V okviru te operacije bo DRSI zgradila tudi tri odseke državne kolesarske povezave. Prva dva obsegata 4,5 km enostranske dvosmerne kolesarske povezave ob regionalni cesti Lenart–Trate. Tretji pa 6,8 km enostranske dvosmerne kolesarske steze in 2,6 km kot souporabo cestišča do naselja Trate, do mosta na Muri. Za te tri odseke je pogodbeno vrednost gradnje 3,8 milijona evrov, dela pa naj bi zaključili do konca letošnjega leta. **Trasa Kolesarske povezave na območju ORP Slovenskih goric: Lenart–Benedikt** se začne z

navezavo na obstoječo kolesarko v Industrijski coni v Lenartu in poteka ob državni cesti Lenart–Gornja Radgona skupne dolžine 3,5 km do nadomestne gradnje mostu čez Ročico, v sklopu katere bo zgrajenih 211 m povezave. Nadomestna gradnja je v izvedbi DRSI in znaša dober milijon evrov. Nato se kolesarska povezava nadaljuje v dolžini 534 m do avtobusnega postajališča Ženjank.

Vrednost izgradnje kolesarskih povezav v dolžini 4 km znaša skupaj z davkom dobra dva milijona evrov. Vsa dela bodo zaključena do poletja. Projekt sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj v višini 1.356.425,26 EUR.

Kolesarske povezave na območju ORP Slovenskih goric: Jarenina–Lenart–Zgornja Senarska so najboljše projekti sodelovanja štirih občin: Lenart, Pesnica, Sveti Jurij in Sveta Trojica. DRSI pa z izgradnjo DKP zagotovi neprekinjenost povezav. V okviru tega projekta bo zgrajenih 30,1 km

kolesarskih povezav, DRSI pa bo zgradil še dodatnih 12,1 km.

V okviru projekta je predvidenih več odsekov. Prvi je Jarenina–Vosek, kjer bo zgrajenih 8 km pretežno ločenih kolesarskih povezav od Zmrzleka do Dveri Paxa v Jarenini z zaključkom v jareninskem križišču v Vosku z navezavo na traso Jurovski Dol–Pernica. Pogodbeno vrednost del je 1,73 milijona evrov in bo zaključena poleti. Naslednji odsek je od Lenarta do Jurovskega Dola v dolžini 5,13 km, ki bo zaključen poleti, njegova vrednost pa znaša 1,5 milijona evrov. Naslednja trasa, katere vrednost znaša slaba 2 milijona evrov in bo zaključena poleti v dolžini 12,2 km, poteka od Jurovskega Dola za osnovno šolo proti Pesnici do Voska in se pri Pernškem jezeru naveže na regionalno cesto Pesnica–Lenart in s tem na državno traso G16.

Kolesarska povezava poteka tudi od regionalne ceste Lenart–Maribor vzporedno z lokalno cesto Lormanje–Spodnja Voličina skozi naselja Lormanje in Šetarova v dolžini 4,14 km. Vrednost del, ki so v teku, je slaba 1,2 milijona evrov. Del trase v dolžini 583 m pa se naveže na s strani DRSI izgrajenega križišča do konca naselja Zgornja Senarska – Občina Sveta Trojica v Slovenskih goricah je dela oddala. Izvajalec Komunala Slovenske gorice bo v kratkem pričel z delom, pogodbeno vrednost tega odseka pa znaša 119.560,00 evrov.

Vrednost vseh oddanih del po tem projektu znašajo 6,67 milijona evrov z davkom. Projekt bo zaključen poleti, razen DRSI bo dela izvajal še v letu 2024.

Projekt sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj v višini 5.541.421,66 evra, in to za vse štiri vključene občine skupaj.

V projektu sodeluje tudi DRSI z izgradnjo DKP Pernica–Lenart–Radehova–Trojiško jezero. Gradnja 2,7 km od Lenarta do Trojiškega jezera naj bi se začela spomladi 2024 in bo stala 1,76 milijona skupaj z izgradnjo križišča proti industrijski coni.

Kot zadnji ostaja še odsek od Pernice do Lenarta (do križišča pri Poleni) v skupni dolžini 9,49 km, ki bi ga DRSI naj začel graditi poleti 2023. Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.

